І чужому научайтесь,
і свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-3740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5557

РІК LXXI. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ЖОВТНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 1, 1964 No. 184. VOL. LXXI.

ГОЛДВОТЕР ЗАКИДАЄ ДЕМОКРАТАМ „М'ЯКІСТЬ" У ВІДНОШЕННІ ДО КОМУНІСТІВ

Сінсіннеті, Огайо. — Республіканський кандидат на президента сенатор Беррі Голдвотер 29-го вересня вперше у своїй виборчій кампанії закинув урядові президента Л. Б. Джонсона, що його уряд є „зам'який у відношенні до комуністів". Голдвотер сказав також, що Демократична партія — це „партія корупції, божевілля жадобою влади і є радикально лівою".

Голдвотер веде виборчу кампанію на 14-вагоновім поїзді, затримуючись в назначених стаціях, де промовляє до людей з останнього вагону. Звичайно коло 3 000 осіб вислухували промови республіканського кандидата, якого представляв конгресмен Роберт Тефт, молодший, син славного республіканського сенатора. На стації Марєтта слухало промови Голдвотера 6 000, а в Сінсіннеті — 10 500 осіб. В Атенах студенти віталі сенатора Голдвотера найгострішими вигуками проти нього. Зате в Сінсіннеті Голдвотера віталі з найбільшим ентузіязмом, найдовше оплескували це місце в його промові, коли він закидав урядові „м'якість" у відношенні до комуністів. В Чілікоті представив сенатора Голдвотера сенатор - республіканець із Огайо Джемс А. Ровдес, який не належить до гарячих прихильників Голдвотера, і який сказав таке: „Ми, республіканці, підтримуємо як кандидата на президента ЗДА людину, яку я вам представляю — сенатора Беррі Голдвотера". В своїй промові Голдвотер повторяв оскарження демократів в тому, що вони „зам'які" до комуністів. Це оскарження проти Демократичної партії підносили республіканці в 40-их роках і на початку 50-их років, коли кандидував в 1952-му році генерал Двайт Д. Айзенгавер. Голдвотер гостро критикував демократів, закидаючи їм те, що вони „йдуть за течією, послуговувалися обманом і ведуть країну до поразки". Гостро виступив республіканський кандидат проти демократичного кандидата на віце - президента — сенатора Гюберта Г. Гомфрі, назвавши його „лівим радикалом із Т-ва для Демократичної Акції", який хоче завести Америку „в багно колективізму", і який хоче випустити більйони долярів із кишень виборців, щоб видати їх на „божевільні соціялістичні плани". Сенатор Голдвотер запевняв, що „комунізм поступиться перед волею", коли ми почнемо проти нього виступати. Голдвотер критикував і Найвищий Суд ЗДА, куди треба буде наіменувати таких людей при найближчій нагоді, які оборонятимуть конституцію. В Атенах студенти тримали транспаренти з ворожими для Голдвотера написами. На одному транспаренті був напис: „Не затримуєтеся тут, ми вже й тепер досить убогі". 29-го вересня з поїзду Голдвотера викинули 23-річну дівчину Майру О'Коннор, яка їхала як ніби то журналістка, але в дійсності розкидала летючки між виборцями із ворожим для Голдвотера змістом. Вона походить із Каліфорнії, її вислав Дік Ток, демократ із Каліфорнії. Демократичний Крайовий Комітет у Вашингтоні відпекується від неї, заявляючи, що нічого про неї не знає.

Америка не може послуговуватися злочинними методами в поборюванні комунізму — Айзенгавер

Вашингтон. — Колишній през. —Двайт Д. Айзенгавер промовляючи на відкритті програми „Рада Американської Безпеки звітує на хвилях етеру", сказав, що „Америка як провідник вільного світу не може злочинними методами, яких вживають комуністи, поборювати змагання комуністів." Айзенгавер казав, що до поборювання підступних і небезпечних комуністичних акцій в першу чергу треба бути поінформованим про комуністичну небезпеку, а після того треба постійно за допомогою правди поборювати комуністичні брехні. На цій самій програмі виступали ще колишній конгресмен республіканець із Міннесоти Волтер Г. Джадд та сенатор демократ із Конектикат Томас Дж. Дадд. Рада Американської Безпеки є непартійною і неприбутковою організацією, яка об'єднує 3.500 компаній та інституцій. Вона підготовляє серії авдицій, якими керує колишній конгресмен Джадд. Ці серії безплатно висилається до 1000 радієвих стацій.

Має розпочатися загальний страйк портових вантажників

Ню Йорк. — Вночі з 30-го вересня на 1-ше жовтня має розпочатися загальний страйк портових вантажників, що охопить порти ЗДА від Мейну до Тексасу. Передбачають, що цей страйк може тривати за два тижні, тобто сотні американських і чужоземних кораблів будуть стояти непорушно в портах з вантажем або порожні. Томас Глісон, президент Міжнародної Спілки Портових Вантажників, заявив 30-го вересня, що всі пропозиції Дирекції Нюйоркської транспортової асоціяції були відкинені, без огляду навіть на те, що дирекція запропонувала відтягнути свою попередню пропозицію про зменшення числа осіб у праціючих групах. Довгі переговори між представниками Міжнародної Спілки Портових Вантажників і дирекцією не привели до заключення нового контракту праці. Між багатьма вимогами портових вантажників є наступні: заключити трирічний контракт праці, збільшення місячної пенсії на $75, довші вакації, гарантований 8-годинний робочий день. Дирекція вимагає, щоб традиційна працююча група вантажників біля одного корабля була зменшена з 20 осіб до 17, а за це обіцює постійне підвищення платні, починаючи з 1966-го року.

ЯКБИ МИ ВЧИЛИСЬ ТАК ЯК ТРЕБА...

Американська виборча кампанія є в повному розгарі і в ній, Богу дякувати, бере активну участь, тут і там навіть провідну, багато громадян українського роду. Із передвиборчих виступів можна б набрати враження, що кандидати, які змагаються за вибір на той сам пост, є і залишаться „смертельними" ворогами. Але це тільки так здається. На ділі ж вони дуже часто сердечні приятелі і такими вони залишаються. Фотознімки вгорі можуть послужити на це доказом. На першім — республіканський кандидат на президента сен. Голдвотер сердечно розмовляє із своїм „ворогом" губернатором Ромні з Мішігену, а на другім — республіканський сенатор і кандидат на перевибір в ню-йорськовому стейті Кеннет Кітінг не менш сердечно поздоровляє дружину свого демократичного суперника на цей самий пост Роберта Кеннеді, який із такою ж сердечністю привітався із своїм суперником раніше. Це може дітись тільки у великій, державницькій нації, з якої кожному варто брати собі приклад.

Джансон запевняє країни НАТО, що ЗДА боронитимуть Европу всіма родами зброї

Омага. — Президент Л. Б. Джансон заявив генеральному секретареві Північно-атлантійського Союзу (НАТО), італійському дипломатові Манліо Брозіо, що З'єднані Держави боронитимуть Західню Европу у випадку совєтської агресії проти неї всіма родами зброї, включно з атомовими бомбами та ракетами. Президент приймав названого генерального секретаря НАТО обідом в Білому Домі, на якому були приявні всі члени Уряду та амбасадори всіх інших 14-ох членів НАТО, а після того полетів із ним до головної кватири Стратегічної Летунської Команди, наймогутнішого у світі оборонного центру. Там, глибоко під землею, головний командант Стратегічної Летунської Команди, генерал Томас Повер з'ясовував Манліо Брозіо систему, за якою впродовж хвилин можна з отого центру вислати проти ворога тисячі далекосяжних літаків з атомовими бомбами та сотні атомових ракет різного типу. Манліо Брозіо ствердив, що він переконався наочно, що атомова потуга Америки є не тільки потрібна, але й невідхильно обов'язкова для збереження волі Европи і світу. Задля наявного продемонструвания, як справно діє комунікаційна сіть того американського атомово - летунського центру, Президент говорив з підземної централі в Омага телефонічно з однією летунською базою Америки в Еспанії. У тому підземеллі є безпосередні проводи до 86 командних станиць, підпорядкованих тому центрові, по всьому світу, та до круглого 200 ракетних станиць у світі. Кожний такий провід позначений просто „червоним гудзиком", за п р и т и с н е н н я м якого відзивається чижурний старшина на даній закордонній станиці.

Комісія Воррена про різні поголоски у зв'язку зі вбивством Кеннеді

Вашингтон. - Преса підкреслює те, що у зв'язку із вбивством президента Кеннеді почали ширитися деякі невірні поголоски, а коли два дні після вбивства Джек Рубі вбив Лі Гарві Освалда, то виникла ціла маса поголосок, що їх мусіла взяти —до уваги Комісія Воррена, яка 10 місяців досліджувала цю справу та в неділю 27-го вересня опублікувала про неї свій Звіт. Перша поголоска оповідає, що ніби то Рубі і Освалд були змовниками, і Рубі тому застрелив Освалда, щоб той не видав цілої змови. Комісія відповідає, що докладна студія фотознімки зовсім не виявляє того, що Освалд дивився на Рубі як на знайомого. В дійсності Освалд навіть не міг бачити Рубі, бо Освалд ішов через темний коридор і ввійшов в світла численних камер, які його зовсім осліпили.
2. Джек Рубі мав бути комуністом, і його вчинок та вчинок Освалда — це діло комуністичних змовників. Рубі і його родина зовсім не мали жадних зв'язків із комуністами ані з лівими партіями. ФБІ не має доказів про якусь підривну діяльність Рубі. Ще інша поголоска твердить, що Рубі і Освалд були гомосексуалістами і як такі могли бути знайомими. Не має жадних на це доказів, і в нічному клюбі Джека Рубі не було сходин гомосексуалістів. Звіт Верренової Комісії заперечує і те, що вбитий Освалдом поліцист Тіппіт, Рубі і Бернард Вайсмен, які мали дати оголошення проти Кеннеді в даллаському щоденнику, зустрічалися перед тим в нічному клюбі, власником якого був —Рубі. Такої зустрічі зовсім небуло, говориться у звіті, ті три особи зовсім себе не знали. Англійський журналіст Томас Дж. Букенен твердив, що не був стережений аквадукт, попід яким саме мав їхати президент Кеннеді. Але слідство виявило, що постріли впали тільки з будинку - магазину, а не з якогонебудь іншого місця. Комісія Воррена заперечила і поголоску про те, що в СССР навчали Освалда, як виконувати атентати. Не є правдою, що Освалд працював для Федерального Бюра Інвестиґації та Центральної Розвідчої Агенції, як дехто невірно твердить. Комісія Воррена збила всі інші подібні поголоски, —які виникли у зв'язку з убивством президента Кеннеді. —

Вселенський Собор відродив установу дияконів — жонатих і старших віком

Рим. — Вселенський Собор відродив існуючу в перших часах християнства установу дияконів, як духовників нижчого типу, чи пак посереднього стану між світським і духовним, при чому в історичній постанові — відхилився від принципу целібату, обов'язкового в римо-католицькій Церкві. За тією постановою, прийнятою у вівторок 29 вересня ц.р., можна призначати мужчин „у зрілому віці", також жонатих, дияконами, які — перейшовши короткий вишкіл — матимуть право заступати неприявного священика в уділюванні в негайних випадках Тайни Хрещення, Святого Причастя чи хоронення померлих. Призначування таких дияконів залежатиме, мабуть, від Папи чи пак майбутньої Постійної Ради Єпископів, бо Вселенський Собор приймає тільки принципові постанови, залишаючи відкритими питання про їх практичне застосування. Однак факт, що 1.598 членів Собору голосували „за" тим внеском, а тільки 629 „проти" вказує на реальне значення прийнятої резолюції. Водночас 1.364 голосами проти 839 відкинено резолюцію, щоб можна призначати на дияконів також молодих мужчин, не вимагаючи від них зобов'язання до целібату. Собор зайняв в цій останній справі негативне становище, лякаючись, що у випадку прийняття такого становища — може зменшитись число молодих студентів теології, зобов'язаних висвячуватись у целібаті. На відновлення установи дияконів наполягали владики з азійсько-африканських та південно-американських країн, де відчувається доошкульний брак висвячених духовників.

● Республіканський кандидат на президента сенатор Беррі Голдвотер відбуває виборчу кампанію на поїзді, який в п'ятьох містах відвідає стейти Огайо, Індіяну та Ілиной. Він має затримається 35 разів в цих стейтах і сен Голдвотер промовлятиме до людей, які на нього чекатимуть.

ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ВКОРОТЦІ ВИПРОБУЄ АТОМОВУ БОМБУ — ЗАПОВІДАЄ РАСК

Вашінгтон. — Державний секретар Дін Раск заявив через речника Державного Департаменту Роберта МекКлоскі, що в найближчий майбутності треба сподіватися першого ядрового вибуху в Комуністичному Китаї, вірогідно на землі або в повітрі. Державний секретар повідомив, що З'єднані Держави знатимуть, як тільки такий експеримент відбудеться, і негайно подадуть вістку про це до загального відома. Водночас державний секретар запевнив, що переведення першого атомового експерименту Комуністичним Китаєм не означає, що китайські комуністи мають склад атомової зброї та способи перевезення її. З'єднані Держави — заявив Раск — знають віддавна про наполегливі приготування Комуністичного Китаю до здобуття власної атомової зброї, брали це на увагу у власному стратегічному плянуванні. Водночас Раск пригадав, що Комуністичний Китай рішучо відмовився підписати минулого року договір про заборону атомових вибухів на землі, в повітрі і під водою, залишаючи вільну руку щодо підземних експериментів під землею. До згаданого атомового договору приступили понад 100 держав, але не приступили до нього Комуністичний Китай ані Франція. У зв'язку з заявою Раска газети пригадують, що президент Кеннеді заявив був, що він сподівається першого китайського атомового вибуху за час своєї першої каденції, себто до січня 1965 року. Так само генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант передбачував розрядження ядрової енергії в Комуністичному Китаї на якій 1964-1965 рік. На випродукування бодай мінімального запасу атомової зброї і літаків, що могли б її перевозити, треба — за твердженням фахівців — 5 до 10 років. Все ж, західні коментатори однозгідні, що переведення першого пробного атомового вибуху в Комуністичному Китаї скріпить комуно-китайський престиж, головно в азійсько-африканських країнах та спричиниться до більшого розгону імперіялістично-агресивної акції китайських комуністів у таких країнах, як Південний В'єтнам і Ляос.

Хрущов закликає комуністів до єдности і — лається проти Пейпінгу

Москва. — Виступаючи на вічі в Большом театрі з нагоди 100-ліття заснування Карлом Марксом і Фрідеріком Енгельсом в Лондоні у 1864 році Міжнародного Робітничого Союзу, званого потім 1-им Інтернаціоналом, Нікіта Хрущов закликав „всі братні партії і всі революційні сили" до єдности. Також один із секретарів компартії СССР, Борис Пономарьов, який відкрив віче і запросив до слова Хрущова, стверджував, що теперішня распря між комуністами „не є в характері комуністичної системи". Пономарьов поручав зберігання автономії окремих національних комуністичних партій, але таврував діяння компартій „відокремлено для себе". Він закликав знову до скликання міжнародної комуністичної конференції, яка знайшла б „найкращі методи для переборення трудношів". Однак в тому самому дні московська „Правда" знову виляялась проти китайських комуністів, назвавши їх „головними противниками пролетарського інтернаціоналізму та єдности світового революційного руху". Різні компартії і їх лідери самі є закидають Хрущову те, що він, скликуючи міжнародне збігове комуністів до Москви, має насправді на цілі не знайдення шляхів для замирення з китайськими комуністами, а переведення рішучого з засудженням китайських комуністів, що рівнялось би формальному розколові.

У Британії відбувається дуже спокійна виборча кампанія

Лондон. — Цьогорічна виборча кампанія в Британії настільки спокійна, що аж нудна — стверджують закордонні кореспонденти. Діється це в наслідку свідомої тактики Консервативної партії, яка рахуючись із вдачею англійців, не хоче розбурхувати атмосфери спокою і тому вимикає гостру полеміку. Вона переводиться здебільша не на публічних вічах і зібраннях, а в газетних статтях. Так впр. консервативний міністер скарбу Реджиналд Мавдлінг закинув лідерові соціялістичної Партії Праці Гарольдові Вілсонові і його заступникові Джорджеві Бравнові, що їхні обіцянки щодо зниження банкових відсотків на гіпотечні позички (мортгеджі) перечать інтересам економіки та зажадав, щоб соціялісти взагалі оприлюднили, з яких джерел і якими коштами вони задумують фінансувати свою широко рекламовану соціяльно-економічну програму. На закид соціялістів, що в Британії є багато халуп і домів без примітивних вигод — уряд оприлюднив статистику будови нових мешкальних домів Консервативного уряду. Консервативисти орудують двома головними аргументами проти лейбуристів: що уряд Лейбур Парті принесе народові обниження життьового стандарту та що той уряд, відмовившись від атомової зброї, позбавить Британію авторитету на міжнародному форумі.

Й. ЛИСОГІР І Я. ПАДОХ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КОНВЕНЦІЇ КРАЙОВОГО КОНҐРЕСУ БРАТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В СІЯТЛІ, ВІДВІДУЮТЬ ГРОМАДИ НА ЗАХОДІ

Сіятел, Ваш. — В неділю, 27-го вересня, у цьому місті на західньому побережжі Америки почалася конвенція Крайового Конгресу Братських Організацій, в якій беруть активну участь два екзекутивні урядовці Українського Народного Союзу: його головний предсідник Йосип Лисогір і гол. секретар д-р Ярослав Падох. Конвенція триватиме три дні й після того п. Лисогір і д-р Падох відвідають більші українські громади на західньому побережжі Америки і Канади. Уже в дорозі до Сіятлу минулої суботи, 26-го вересня, п. Лисогір відвідав нашу громаду в Омага, Небраска, а д-р Падох мав зустріч з громадою в Денвер, Колорадо.

В Омага в Небрасці п. Посип Лисогір мав зустріч з членами трьох Відділів УНС: 354 і 356 в Омазі та 141 з Лінколн. Зустріч відбулася в залі місцевої української католицької церкви о год. 7-ій ввечорі в приявності понад 100 осіб. Відкрив її, вітаючи приявних, голова 356-го Відділу п. Михайло Депа, після чого місцевий український католицький парох веч. о. Володомор Возняк провів молитву, вітаючи і зі свого боку гостей, складаючи УНСоюзові гратуляції з нагоди 70-ліття та вкінці представивши приявним головного репрезентанта найбільшої у вільному світі української установи — УНСоюзу, його головного предсідника п. Й. Лисогора.

У своєму слові п. Лисогір дав загальний огляд розвитку і стану УНСоюзу та його праці для добра своїх членів і його старань і зусиль в користь визволення українського народу. Коли піонери УНСоюзу засновували його оцього 70 років тому — говорив п. Лисогір — їх основною ціллю було з'єднати всіх українців в цій організації, щоб спільними силами і зусиллями здобувати кращу долю для себе і свого народу. Та основна ціль залишається в повній силі й сьогодні, з тією різницею, що за останніх 70 років українська спільнота в Америці саме завдяки УНСоюзові та своїй зорганізованості добилася замітних успіхів, зробила величезний крок уперед. Рівночасно, перед нами виникли нові, більші і більше скомпліковані проблеми, що їх знову можна розв'язувати та можна здобувати нові успіхи і новий розвиток тільки новими зусиллями, дальшим поширенням нашого організаційного та духового і матеріяльного стану посідання.

Під час зустрічі, якою проводив голова 354-го Відділу п. Павло Ващишин, виступали ще й інші промовці, між ними секретар 354-го Відділу Дмитро Війтек, секретар 356 Відділу Олекса Прудивус, голова 141-го Відділу Михайло Шалавиґа, секретар того ж Відділу Антін Лихолят, делегати на 25-ту конвенцію УНС Михайло Воробець і В. Стоярський та ін. У Президії сиділи ще пані Акулон, Степан Банас, Петро Витковик. Після доповіді і промов розвинулася жива дискусія, зокрема відносно організації нових членів УНСоюзу, і в результаті прийнято рішення ще до кінця цього ювілейного року здобути для УНСоюзу бодай 28 нових членів.

Раніше того ж дня п. Лисогір мав у залі місцевого Українського Народного Дому зустріч з провідними діячами місцевої Громади, інформуючи їх та обміркуючи з ними справи Українського Конгресового Комітету Америки та Комітету Пам'ятника Шевченкові. Багато уваги віддано справі збірки національного датку до Народного Фонду УКК та пожвавлення активності місцевої громади. Учасники нарад прийшли до одностайного висновку, що всі ці проблеми можна буде розв'язувати і полагоджувати з більшим успіхом, як на місці буде створений сильний і активний Відділ УКК, щоб її рішено вчинити в найближчій будучності. Приявні на нарадах однодушно схвалювали працю Комітету Пам'ятника Шевченкові, одобрюючи ініціятиву про створення в Вашингтоні відповідного Шевченківського Інституту або Інформаційного Осередку.

Відвідини п. Лисогора в Омазі були в цій громаді великою подією дня та, можна сподіватись, причиняться до кращого порозуміння між місцевою громадою і центральними установами та до пожвавлення місцевого громадського життя в багатьох його ділянках і проявах.

В АМЕРИЦІ

● Пані Линдон Б. Джансон 6-го жовтня вийде в подорож, під час якої відвідає 8 південних стейтів та зробить поїздом 1.700 миль. 10-го жовтня буде в Ню Орлінсі, Луїзіяна. 5 губернаторів вісідатимуть у відповідних місцевостях своїх стейтів, а три губернатори відмовилися від того, щоб підтримувати виборчу кампанію пані Джансон, з якою будуть в поїзді її однодумці, і Президент має з ними зустрінутися. Пані Джансон в більшості промовлятиме з гарно прибраного останнього воза свого поїзду, який заїде до Луїзіяни, обидвох Каролайн, Джорджії, Вірджінії, Алабами, Флориди і Місісіпі.

● Перепис населення стверджує, що в ЗДА є 2.300.000 жінок, які більше заробляють як їхні чоловіки або інші члени їхньої родини, і тому цих жінок треба б вважати за тих, які заробляють на утримання своїх родин.

У СВІТІ

● В Брюсселі, на конференції шістьох міністрів закордонних справ членських держав Європейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку) прийшло до суперечки між міністрами Франції і Західної Німеччини з приводу торговельної політики у відношенні до СССР: французи готові дати Совєтам довготерміновi кредити, німці є проти довших кредитів, як на 5 років.

● Комуно - китайська пропаганда закидає совєтській офіційній агенції ТАСС, що та агенція „вибілювала" акцію американських воєнних кораблів в затоці Тонкину. ТАСС подавала відомим був, що американські кораблі затопили в тій затоці 3 — вірогідно північно - в'єтнамські — кораблі, а китайська пропаганда твердила, що вся американська вістка про „інцидент" в отій затоці — це вигадка.

● Великий з'їзд в Атенах в 3-му тижні ц. м. монархів і превідів тих країн та прем'єрів і міністрів з участю вінчання грецького короля з данською княжною дав поштовх до політичних зустрічей і нарад. Зокрема використано приявність в Атенах кіпрейско - грецького президента Макаріоса, головного командувача збройних сил НАТО генерала Лаймена Лемніцера й інших західних державних мужів для нарад у справі Кіпру.

● Міжнародний Червоний Хрест не всилі дізнатися нічого про долю 23-ох цивільних і військових американців, які вірогідно впали в руки комуністичних партизанів у Південному В'єтнамі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Справа нашого майбутнього

Місяць жовтень — це вже традиційний місяць добровільних пожертв нашої великої громади на видавничий фонд „Веселки". Одинадцятий рік цей журнал для дітей єднає, як багатобарвне коромисло небесної веселки, українську дитину за океаном з рідною культурою, мовою, з далеким світом чарівної України. В дитячій уяві Україна — це красуня, яку треба визволити з неволі. Над цією „казкою" і не казкою працюють письменники, поети, ілюстратори: без її витворення в душі й серці дитини розвіються наші молоді покоління. Світ дитини — це світ краси, казки, забави. Діти куди більші естети, ніж можна сподіватись від „маленьких чоловічків", як їх любовно назвав один поет. Видання для них повинно бути справді овіяне чаром краси і в змісті, і в зовнішньому оформленні. Дитячі видання повинні невпинно прогресувати, бо невпинно прогресує і їх читач. Ці видання, в даному випадку найбільш почитний український журнал у вільному світі „Веселка", вимагають коштів удвоє більших, ніж їх можна було досі одержати з передплати.

Нашу барвисту „Веселку" видає Український Народний Союз. Тому, що це найбільша і найбагатша українська організація, дехто вважає, що їй легко покрити кошти на видання журналу, забуваючи, що УНСоюз працює за законами американських забезпеченевих організацій, які точно визначають його фонди і не передбачають доплат на публікації. Щороку на видання „Веселки" і скромної оплати співробітників потрібно — $15 000. Останнім часом дещо зросла кількість передплатників, але, як сказано, передплати покривають заледве половину необхідної суми, бо одночасно зросли й кошти видання, збільшився список посилок „Веселки" за зниженими цінами для шкіл українознавства зріс список безплатних посилок дітям незаможних родин в інших країнах. Тому справа добровільних пожертв на фонд „Веселки" в дослівному розумінні є справою „бути чи не бути" цьому журналові.

У зв'язку з цим напрошується паралеля з Бібліотекою Джана Ф. Кеннеді. Всюди в Ню Йорку і, мабуть, в цілій країні розліплено заклики жертвувати на ту бібліотеку. Чи справді американський уряд, який розпоряджає мільйонами, не міг би виділити з тих велетенських фондів потрібну суму на Бібліотеку - Музей покійного Президента? Або: чи не могла б собі родина Кеннеді, одна із найзаможніших в Америці, дозволити вкласти мільйон долярів у будову такої Бібліотеки? Очевидно, могла б. Але справа в тому, що ця Бібліотека має бути збудована самим народом, для якого жив і працював покійний Президент. Отож, гроші набирають у даному випадку іншої функції, їх вартість незмірно побільшується, коли їх дає народна рука: вони стають символом пошани і визнання. Подібне і з „Веселкою": пожертви на її фонд — це справа громадської амбіції і відповідальности. Природний закон каже голові родини забезпечити родину. Та цей закон охоплює не тільки економіку, він стосується рівною мірою й душі родини. Кожний передплатник „Свободи", одержав цими днями листа - запрошення для фінансової підтримки дитячого журналу і готову, вже заадресовану й оплачену на пошті коверту для висилки своєї пожертви, —має розцінювати це звернення не тільки в площині доляра. Батьки можуть заощаджувати на багато чому — тільки не на дітях і їх потребах, не на їхньому майбутньому і на майбутньому нашої спільноти.

Форум забріханости

У Москві закінчилась праця т. зв. „Парляменту молодих" — Міжнародного Форуму Молоді, що на ділі був форумом повної забріханости комуністичної системи. На цей, іспірований Москвою, форум з'їхалися представники з 120-ти країн від комсомольських та комуністичних організацій. Головним гаслом була „підтримка боротьби за національну незалежність поневолених народів", підбурювання закордонної молоді „на боротьбу з імперіялізмом". „Американський імперіялізм — це ворог номер один", — читаємо в звіті з форуму, надрукованому в „Молоді України" з 22 вересня, яка переказує слово-в-слово „Правду" та „Известия". Промовці часто цитували слова прем'єра Альжиру Бен Белі, що без економічної незалежности політична свобода стає чистісінькою фікцією", і хором дякували СССР... за його заходи для економічного поневолення деяких недорозвинених країн. „СССР надає молодим незалежним державам кредити на мільярди карбованців... З його допомогою у 23 країнах світу, які розвиваються, зводиться більше як 500 промислових та інших об'єктів". Не обійшлося на форумі й без низькопоклонства перед Хрущовим, що межує вже з „культом особи" за зразком сталінського культу. Представник студентів Західньої Африки, наприклад, заявив: „Усі ми тут присутні, мільйони юнаків і дівчат, яких ми представляємо, повинні від усієї душі дякувати прем'єр-міністрові СССР Нікіті Хрущову"...

У резолюції форуму підкреслено необхідність „спільної боротьби" молоді і студентів „за національну незалежність і визволення, проти колоніялізму і неоколоніялізму та імперіялізму, расової дискримінації, боротьби за мир, демократію і прогрес, проти реакції і фашизму". Список країн-колоній дуже обмежений: Анголя, Мозамбік, Ґвінея, Камерун, Південна Арабія й Родезія, Північний Каліматан. ЗДА названо „світовим жандармом", колоніяльний СССР — „країною надії"...

Але з-за гір пропаґандних слів і фраз під час тривання того „форуму" постійно вимальовувалася темна тінь, якій ім'я — розкол. Китайські комсомольці декілька разів голосно протестували проти виступів совєтських делеґатів і самого Хрущова, які виклинали Китай як ненадійного члена комуністичної „сім'ї". Про виступи китайських делеґатів совєтська преса інформувала дуже коротко: „Китайський представник приділив велике місце нападкам на політику мирного співіснування. А спинившись на питаннях національно-визвольної боротьби, повторив уже відомі тези пейпінґської пропаґанди". На цьому й обмежили звіт про китайські виступи совєтські газети. Тих виступів було більше, і вони були дуже великим дисонансом до заплянованих наперед., „одноголосно схвалюваних доповідей". Китайські комсомольці — представники режиму, який поневолює свій та інші народи, мабуть у промовах нагадували Москві про загарбані нею чужі країни. Китайців підтримали деякі делеґації азійських країн. Тому „парлямент молодих" без огляду на аґресивну фразеологію, скеровану проти вільного світу, фактично перетворився на стурбовані примарою ґрунтовного розколу збори комуністів з різних країн світу. Майже всі доповідачі клали натиск на „єдність". Особливо наполягав на „єдності" довкола Москви керівник совєтської делеґації С. Павлов: „Імперіялісти найбільше бояться нашої єдности... Ми за зміцнення солідарности" і т. п. Замість єдности — московський форум закінчився ще одним поєдинком комуністичних „товаришів", які вже самі демаскують свою взаємну забріханість.

О. Жданович

ФРАНЦІЯ В НЕПРИЯВНОСТІ ДЕ ҐОЛЛЯ

Париж. — Коли Наполеон вирушав у похід, вся політика в країні зупинялася. Ніхто з його міністрів не міг приймати самостійних рішень. Найвищу політику, зокрема зовнішню, робив імператор на полі бою, а рештою керував листовно. Коли не мав часу написати листа, то всі справи мусіли чекати. Він вирішував формулу законів, він навіть склав правильник для опери, що — до речі — ще й досі є основою її статуту.

Ліва преса злобно твердить, що таку ж систему праці має й де Голль: у його відсутності нічого не вирішується. Міністерства виконують те, що було устійнене на останньому засідані Ради Міністрів, а всякі нові справи мусять чекати. Але формально де Голль залишив заступника. Це — прем'єр уряду Помпіду. І хоч не прийнято ніяких важливих рішень з того часу, як голова держави вирушив у подорож обабіч екватора, преса широко розводиться над питанням наступництва де Голля.

В одному поважному тижневику навіть читаємо про „заповіт де Голля", в якому начебто його наступником призначено саме Помпіду. Цей заповіт — мовляв — строго засекречений, але нема секретів, про які хтось би не знав. І цей тижневик твердить, що у випадку, коли б де Ґолль упав жертвою атентату, вчиненого авантюрниками чи противниками де Голля, яких чимало перебуває в країнах Південної Америки, то в заповіті передбачено, що Помпіду стане не тільки переходовим головою держави, але й кандидатом на президента від деґоллівського руху. Якщо де Голль приїде перевтомлений і мусітиме відійти на відпочинок, Помпіду правитиме до виборів і у виборах буде кандидатом. Коли ж де Голль повернеться в теперішній формі, то секрет його наступника буде відкритий напередодні початку кампанії президентських виборів.

Але ця справа французького загалу не цікавить. Найактуальнішою справою є страйк продуцентів молока, що вже охопив три чверті Франції. Молока по містах справді нема. Мають його лише шпиталі, і радіо, як під час війни, оголошує, що хворі та діти, які не зносять порошкованого або конденсованого молока, на підставі лікарських посвідок одержуватимуть свіже молоко в найближчих шпиталях. Плянується вже видачу постійних „молочних виказок", бо нема ніяких виглядів, що страйк в скорому часі припиниться.

В чому ж справа?

По всіх цивілізованих країнах сільське господарство переходить важку кризу. Основною її причиною є зріст заробітних платень у секторі промисловости. Робітник на фабриці працює не більше як 40 годин тижнево. Маючи два вільні дні, він заробляє на утримання себе і родини. З ударом ґонґу — він вільний. Коли платити таку саму платню сільськогосподарському робітникові, то ніяк не можна унормувати годин його праці. Зокрема ж власник малого господарства не може мати стільки вільного часу. А заробіток його далеко не такий, як ремісника. А найважливіше: він не має тієї певности прибутку, що його має швець чи власник крамниці.

Уряди упривілейованих країн не можуть собі дати ради із сільським господарством. Селянство бо опинилось в меншості, і, коли селянин підносить ціну на свої продукти, більшість працюючого населення домагається підвишки платень. Промисловість відірвалася від сільського господарства. Вона підносить ціни на хемічні продукти, штучні погної та машини, не зважаючи на те, наскільки у зв'язку з тим мусять бути піднесені ціни на продукти села.

Коли село наладнує свою продукцію з поміччю машин і штучних добрив, коли вирівнює ціни, то починається біда з другого боку: надмір продуктів, яких нема куди збувати. Бо всі цивілізовані країни мають доволі харчів, а голодуючі країни неспроможні їх купувати. Скільки Тунісія мусить дати дактилів, щоб купити тонну французького збіжжя?!

Надпродукція харчів — основна проблема Америки та Франції. Як і ЗДА, Франція доплачує до свого сільського господарства, закуповуючи надвишки продукції і продаючи їх за кордон по нижчій ціні. Французьке масло продається за кордон далеко дешевше, як платять за нього самі французи. Але продуценти уважають цю допомогу держави за надто малу і домагаються більшої. Уряд Франції, нарешті зрівноваживши бюджет, не хоче його відразу ж порушити. Тому молочний страйк буде довгий, і парижани запасаються пушками конденсованого молока.

Міністер хліборобства заявив, що не може бути мови, щоб уряд поступився і підніс ціну на молоко, яка справді у Франції, хіба поза Голляндією, найнижча. Страйк можливий тільки тому, що уряд скуповує молоко на масло, яке магазинується. Коли уряд відмовиться від тієї гри, тоді фармери зазнають великих втрат.

Але й фармери мають поважну зброю в своїх руках: солідарність продуцентів молока сусідніх держав. Німеччина, Голляндія і Данія відмовилися збільшити доставу молока до Франції, хоч уряд скасував мито на імпортоване молоко. Грає тут ролю не лише солідарність, але й інтерес. Незабаром бо має бути зуніфікована ціна на молоко в усій Европі, т. зв. „Европі Шести". Ціна має бути середня між найвищою і найнижчою. Коли у Франції піднести сьогодні ціну на молоко, то майбутня ціна буде вища, від сьогодні передбаченої, і позбавить Европу поважного елементу в дальших переговорах з Америкою, в т. зв. рунді Кеннеді.

Молочна війна має всі вигляди затягатися. Тим більше, що продуцентів молока можуть підтримати інші сектори сільського господарства, якщо уряд вживатиме згаданих вище репресій. Покищо міністер Пізані виголошує промови на з'їздах фармерів і добивається імпорту. Остаточно вирішать цю справу Голляндія і Німеччина, бо від їхнього експорту залежить вислід війни. Треба припускати, що уряди тих держав зможуть переконати своїх фермерів, що в даному випадку французькі власники дійних корів не мають рації. Устійнення надто високих уніфікованих европейських цін пошкодить їм самим.

Бож молоко сьогодні не дасть того прибутку, що міг би зрівноважити втрати фармера при підвищенні цін на те, що він мусить купувати. Це колись селянин купував мінімум, бо сам собі робив усе, навіть чоботи. Часи, коли селянин купував лише гас та сіль — давно минули. Тепер він купує і вироби хемічної промисловости, і автомобілі і навіть платить таксу за право мати телевізію. Давно минули часи, коли село могло виголоджувати місто і викликати в ньому революцію. Село і місто помінялися ролями.

Константин Біда

СУСПІЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНА ФУНКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯСПОРІ

(3)

Перед українським громадянством в діяспорі лежить велике завдання посилити культурну працю в широкому значенні цього слова, збільшити її обсяг і також — а це надзвичайно важливе — піднести її рівень. Уся культурна праця має бути організована не тільки під кутом потреби хвилини, але й з увагою на загальногромадські та загальнонаціональні потреби.

У навчальних програмах „Рідних Шкіл" та курсів українознавстві і в наукових публікаціях треба акцентувати ідею української культури, як культури давньої, яка відіграла знаменну ролю в житті всіх східньослов'янських, а частинно і південнослов'янських народів. Про давність і рівень української культури малощо знає великий прошарок самого українського громадянства, бо в цьому напрямі мало працювалось.

У той час, як українська наука занедбала історично-культурну добу Київської імперії, російська наука, зайнявшись нею дуже солідно, створила у світі міт про російськість тієї доби. В такий спосіб український нарід в очах світу втратив свою дійсну історично - культурну перспективу. Це так помітно в усій історичній концепції Східньої Европи, що її проголошується з університетських катедр і в наукових публікаціях у західньому світі.

І тут широке поле діяльности українських науковців, які об'єктивною науковою працею мають привертати своєму народові гідність і належне ім'я в культурі та історії цивілізованого світу, популяризувати культурні, мистецькі, наукові здобутки свого народу. Цінні культурні явища в українському житті відбиваються в світі лише слабеньким або й ніяким резонансом. Поважні наукові та літературлітературні праці і мистецькі твори поминається мовчан.

А чейже не українці в рідному краю, але ті, що живуть у діяспорі, мають великі можливості популяризувати в Західньому світі здобутки українського культурного й інтелектуального життя, які можуть принести українському народові не тільки моральні, але й реальні політичні користі. Знаємо, що деякі мистці відіграли величезну ролю у відбудові державности свого народу.

Життя у діяспорі створює тяжкі проблеми праці, але, з другого боку, розкриваються перспективи, які неможливі на рідних землях. Коли український нарід позбавлений можливости виявити свої думки у багатьох ділянках науки та культури, то українці в діяспорі, що живуть у демократичних країнах, можуть свобідно їх плекати. Отже те, що втрачене або скривлене на рідних землях, те можна і треба надоложувати і справляти. І в цьому власне полягає велика історична місія всього українства у діяспорі.

Історія знає багато прикладів, коли в тяжких хвилинах життя народу його еміґрація створювала поза рідною землею центри своєї культури, розвивала свої національно-культурні вартості і підсилювала ними ослаблений національний організм.

Після розгрому чеської національної армії під Вілою Горою в 1620 році, культурно-науковий чеський рух майже в цілому перенісся на Словаччину та в інші европейські осередки. І саме з рядів тієї чеської еміґрації вийшов Ян Амос Коменський, який став творцем модерної педагогіки — і цим прославив ім'я свого народу.

Відомі словенські релігійні й культурні діячі, засновники літературної словенської мови в 16 ст., П. Трубар і його молодший однодумець Ю. Дальматін із Словенії працювали і творили поза рідною землею.

Засновник модерної македонської літератури, Константин Міляднінов, гонений греками й турками, працював у Хорватії. Інший визначний македонський поет, Райко Жинжіфоф, який творив під великим впливом Т. Шевченка, писав свої твори на еміґрації. І на еміґрації велику частину свого життя провів Доситей Обрадовіч, засновник модерної сербської літератури.

Отець Паїсій розбудив приспану національну свідомість болгарського народу капітальним твором „Історія славено-болґарская", яку він писав не у своїй, турками поярмленій батьківщині, але на Атонській горі. Відома роля польської політичної еміґрації в 19 ст., зокрема польських романтиків, у збереженні національної свідомости їхнього народу. А коли наводимо приклади із життя інших народів, то пригадаємо, що Тарасові Шевченкові, творцеві ідеї новітнього українства, доля дозволила лише небагато років прожити на своїй землі.

У житті поневолених народів еміґрація завжди грала велику політичну і культурну ролю. Цю саму ролю у відношенні до свого народу мусить сповняти українська еміґрація.

VI

Коли стає перед нами це велике завдання українців у діяспорі, треба застановитись над способами і засобами, з помічю яких його можна зреалізувати. Не одиниці, але всі українці в діяспорі мусять брати активну участь у місії, яку накладає на них історія. Всі чинники релігійного, громадського і культурного життя мусять активно співпрацювати в реалізуванні цієї місії.

Щоб українська культура могла сповнити свою національну функцію, в програмі культурної праці треба ставити не мінімальні, а максимальні постуляти. Не в плеканні якогось одного елементу культури, але у формуванні й вихованні вартісної і духово здорової української людини лежить суть справи. Ця людина мусить бути вільною від комплексу меншовартости; вона мусить бути людиною громадською, з добре розвиненим розумінням об'єктивних культурних, громадських і національних вартостей. Її девізою мусять бути слова Т. Шевченка: „І чужому научайтесь, свого не цурайтесь", а основним критерієм в її житті мусить бути абсолютна вартість, щоб не попадала вона у шкідливі крайності: „все добре, що тільки своє" або „все добре, що тільки чуже".

Цій людині треба дати віру у свій нарід. Вона мусить добре знати ті речі і ті об'єктивні українські духові та культурні цінності, яких так багато, а які так часто лежать поза обрієм нашої свідомости. Ця людина мусить знати, як багато інших культур збагатилось культурою народу українського, вона мусить знати, що снага і ґеній українського народу йшли часто на будову чужих імперій.

Ця людина не може замикатися від свого оточення, в якому вона живе і працює, ані

(Продовження на стор. 4-ій)

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 4369, Title 39, United States Code).

1. Date of filing: ________________ September 23, 1964
2. Title of Publication: ________________ SVOBODA (LIBERTY)
3. Frequency of issue: Daily (except Sunday), Saturday & Monday issues combined.
4. Location of known office of publication; 81-83 Grand Street, Jersey City, Hudson County, New Jersey, 07303.
.5 Location of the Headquarters or general business offices of the publishers (not printers): 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J.
6. Names and addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor: Publisher — The Ukrainian National Association, Inc., A Fraternal Benefit Society, 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J.; Editor — Anthony Dragan, 5 Bentley Ave., Jersey City, N.J.; Managing Editor — Anthony Dragan, 5 Bentley Avenue, Jersey City, N.J.
7. Owner (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent of total amount of stock. If owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or orther unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given): None.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statments in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder or holder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.

10. This item must be completed for all publications except those which do not carry advertising other than the publisher's own and which are named in Sections 132.231, 132.232, and Postal Manual (Sections 4355a, 4355b, and 4356 of Title 39, United States Code:	Average No. copies each issue during preceding 12 months	Single issue nearest to filing date
A. Total No. copies printed (Net Press Run)	20,100	20,100
B. Paid circulation:		
1. To term subscribers by mail, carrier delivery or by other means	18,000	17,000
2. Sales through agents, news dealers, or otherwise	1,600	1,600
C. Free distribution (including samples) by mail, carrier delivery, or by other means	500	1,500
D. Total No. of copies distributed. (Sum of lines B1, B2 and C)	20,100	20,100

I certify that the statments made by me above are correct and complete.

ANTHONY DRAGAN, Editor

Володимир Кедровський

ОБРИСИ МИНУЛОГО

(17)

Діяльність Віктора Івановича не обмежувалася музейно-науковою працею. Він належав до Старої Української Громади в Херсоні, і підтримував з її членами близькі стосунки. Ще в 1898 році він почав видавати перший неофіційний часопис „Юг", ліберального напрямку. До того в Херсоні виходила лише одна газета „Губернские Ведомости", в якій можна було не раз прочитати такі „шедеври", як, наприклад, розпорядження губернатора Клушіна: „По імеющімся у меня сведеніям Днепр предполагает вийті із берегов. Приказиваю господіну поліцмейстеру не допустіть єго до онаго"...

Або таке розпорядження губернатора відносно пам'ятника Потьомкінові, що стояв на бульварі, названому в його честь: „Приказиваю бранд-майору Херсона вимить светлєйшого князя Потьомкіна, неприлічно запачканного птицами".

Ось такого роду адміністративні „твори" Гошкевич висміював у своїй газеті, даючи їм гумористичні пояснення. Так само не бракувало в його газеті й критики влади, разом з обороною інтересів „місцевого" населення. Це все привело до того, що в 1907 році газету „Юг", після низки адміністративних грошових кар, закрито, а самого Гошкевича вислано за межі Херсонської губернії. Живучи на другому березі Дніпра, в Таврійській губернії, до Херсону він, як згадано вище, міг приїздити лише для праці в музеї.

За свого життя Гошкевич написав такі праці: „Екскурсія в країну курганів" — „Киевлянин", 1888 р., ч. 135; „Знахідки в Святополковій церкві Михайлівського монастиря" — „Киевлянин", 1888, ч. 147; „Звіринецька печера" — „Киевлянин", 1888, ч. 225; „Руїни Мстиславового храму у Володимирі Волинському" — „Киевлянин", 1888, ч. 224; „Забуті могили" — „Киевлянин", 1889, ч. 83; „Ратьша Путятич" — святочні оповідання — „Киевлянин", 1889, ч. 90-92; „Опис скарбу, знайденого в мастку Гребіновського" — „Киевлянин", 1889, ч. 90; „Празник Свічки" — „Киевлянин", 1889, ч. 90; „Замок Князя Симеона Олельковича" — „Киевская Старина", 1890; „Огляди Херсонської губернії рр. 1886-1902", Херсон; „Список населених місць Херсонської губернії", Херсон, 1896; „Скарби і старовинності Херсонської губернії", Херсон, 1903; „Літописи музею", вип. 1-7; „Монети і медалі Херсонського Музею", „Летопись 1909-1911"; „Стародавні городища по берегах Дніпра", „Летопись 1912-1914"; „Де був стародавній Одесс", „Археологічна мапа Українського Причорномор'я", „Систематичний каталог Херсонського Музею" та ін. До того ще нараховують понад 100 аркушів дрібних його статтей та заміток в галузі археології, видрукованих в різних журналах та газетах.

Не зважаючи на переобтяженість працею, В. І. Гошкевич, здається, не пропустив ні одного українського свята, що відбувалися звичайно в замаскованій формі. Наприклад, херсонські українці щороку святкували день народження Т. Шевченка, виставляючи в той день у театрі Товариства Народної Тверезости українські п'єси. Перед початком вистави виголошувано коротке слово-пояснення. Також впоряджувано свята Котляревського або якого іншого українського культурного діяча.

**

Помер Віктор Іванович після кількарічного хворування на загальну склерозу 2-го березня 1928 року, проживши 68 років. Навіть тяжкохворим працював він над науковим розробленням своїх музейних збірок.

Схиляючи голову перед пам'яттю великого українця, що все своє життя присвятив вивченню українського півдня, завжди підкреслюючи тісний історичний зв'язок українського народу з його південними землями та Чорним морем, скажу словами поетки Марії Загірної:

Ти ж, мій краю святий, прийми в землю того,
Хто за тебе життя покладає,
Добрим словом його спогадай, як твоя
Зірка ясна у небі засяє!
Бо настане той час, що в тобі, краю мій,
Вже не знатимуть слова: неволя,
І у рідних степах, і по рідних хатах
Пануватимуть щастя і доля...

ОЛЕКСАНДЕР КАНДИБА-ОЛЕСЬ
(1878-1944)

Уперше почув я ім'я Олеся десь ще перед російською революцією 1905 року в розмовах членів Української Старої Громади в Херсоні. Члени Громади по суботах збиралися „на шклянку чаю" в домі Андрія Грабенка (літературний псевдонім — А. Конощенко), у Феофана Василівського (чоловіка Дніпрової Чайки), у письменника й поета Миколи Чернявського або у лікаря Івана Козубова, який мав великий дім на Воєнному Форштадті. Також іноді збори громади відбувалися з нагоди приїзду до Херсону когонебудь із видатних українських діячів, як от письменника Михайла Коцюбинського, члена РУП, морського інженера і авіятора Лева Мацієвського, „артільного батька" Миколи Левицького, корифеїв українського театру Кропивницького, Садовського, Саксаганського, Карпенка-Карого чи Заньковецької.

Ми, юнаки, в таких випадках приходили до своїх товаришів, дітей членів Старої Громади, і, сидячи в сусідній кімнаті, прислухалися до розмов старших. Думаю, що це було в домі А. М. Грабенка, коли я вперше почув прізвище молодого поета Олеся у зв'язку з альманахом „Багаття", що його видав д-р Іван Липа в 1905 році в Одесі.

ДОБІГАЄ ДО КІНЦЯ 1964-ИЙ РІК, В ЯКОМУ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗАВЕРШУЄ 70 РОКІВ СВОЄЇ ВІДДАНОЇ СЛУЖБИ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І СВОЄМУ НАРОДОВІ! З ЦІЄЇ ПРИЧИНИ ПОСИЛЮЄТЬСЯ ЮВІЛЕЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ЗДОБУТИ В ЦЬОМУ ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ ЩОНАЙМЕНШЕ 7,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ УНСОЮЗУ! НЕ ВТРАЧАЙМО АНІ ОДНОГО ДНЯ В ЗМАГАННІ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ВИЗНАЧЕНОЇ ВЖЕ БАТЬКАМИ - ПІОНЕРАМИ МЕТИ УНСОЮЗУ: ОБ'ЄДНАННЯ ВСІХ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ ДЛЯ СПІЛЬНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ КРАЩОГО МАЙБУТНЬОГО!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік XI. Вересень — Жовтень, 1964 Ч. 5-6 (104-105)

Степан Куропась

ДОПОМОГИ - ДОТАЦІЇ І УНСОЮЗ

Український Народний Союз є братською, запомоговою народною інституцією, яка в першу чергу дбає, чи повинна дбати, за своїх членів. Але — вона не замикає очей на справи України. Їй дорогі і УККА і ЗУАДК, вона цінить наші політичні чи станові організації. Вона інтересується і справами видавничими, виховними, харитативними, вона журиться навіть такою справою, як Світовий Конгрес Українців. Таке заінтересування збоку нашого УНСоюзу не може бути і не є лише моральним; воно мусить бути теж матеріяльним. Престиж УНСоюзу вимагає, щоби матеріяльний вклад в усі ці справи був видний, щоби дорівнював його позиції в громаді, в Америці і в Европі. А таких справ багато. От, для прикладу, тепер настала в Америці повінь видавництв. Люди пишуть спомини, пишуть цивільні і військові, нераз навіть суперечні з правдою. Організуються з'їзди міст, повітів, гімназій, таборовиків. Це все є життя і добре, що є ще люди, які не жалують часу, труду і гроша та зберігають пам'ять про все те, що діялось.

Головні урядовці УНСоюзу дістають, (їх адреси проголошуються кожного місяця у „Свободі") письма, просьби, книжки, журнали, мовляв, помагайте, платіть, бо папір коштує і часу у нас немає питати у Вас, чи потребуєте таке чи інше видання. Як-що на час не заплатять, йдуть упімнення, мовляв, Ви привласнили собі книжку . . . Вийти з цього кола великого числа літераторів, які зростають, важко, тому треба висилати доляра, два чи п'ять, залежить від ціни книжки, бо урядовці є вибранці народу, мають бути прикладом, дарма що вони „пейди" народної не мають і на все їх не стати. Але дарма, хто дав себе вибрати, мусить приймати консеквенції, з тим вибором зв'язані.

Інша справа з УНСоюзом. Він не має приватної кишені, лише народну. А народна кишеня дістає від члена 2 центи місячно, разом 12 - 15000 річно. І лише з тих грошей, з того народного фонду, можна дати готівкові запомоги, чи дотації на різні народні потреби і цілі. Я зустрічаю часто людей, які дивуються, чому Союз не сипле грішми тут і там, а „сидить на мільйонах". Мала дотація на видання такої то важливої книги не надщербила б фонду, призначеного на Енциклопедію, — пишуть мені недавно з одного міста. Тим часом, жодного фонду Енциклопедії нема; як немає теж призначення. „Союз робить добрий інтерес, хвалиться доброю господаркою і добрими інвестиціями", — пишуть інші, — „то чому не може дати бодай тисячу долярів на наше видавництво"? Видно, люди не є в курсі справ. Це правда, що Союз робить гроші, дістає добрі відсотки і мільйони самі прибувають. А чи можна їх взяти, перенести до народного фонду- Не можна! Кожний член Союзу вплачує до посмертного фонду відповідну суму. Всі прибутки з грошей цього фонду мусять назад до нього вернути і їх не можна зужити на ніщо інше, лише на виплату посмертного. Те саме з фондами конвенційним, запомоговим і іншими. Не можна їх нарушити. Фонду енциклопедії нема! УНСоюз, так би мовити, позичає в разі потреби з фонду резервового на того роду речі. Як люди розкуплять Енциклопедію, гроші повертають до фонду. Так, як тепер стоїть справа, люди не спішаться з купном, а видатки на другий том вже є. Від ас союзовців і не-союзовців, залежить; як скоро буде УНСоюз мати гроші на другий том. Отже, як давати допомоги, дотації? З чого? Лише з народного фонду, в якому все брак гроша. В такій самій ситуації є теж українські фінансові інституції, щадниці і кредитівки. Прибутки з бизнесу йдуть до каси, з якої виплачується відсотки чи дивіденди. Можна зужити відповідний відсоток на оголошення, рекляму, але не можна давати дотації. Малі пожертви на народні цілі не входять тут в рахубу.

Коли взяти стисло, то маємо славу і мільйони, але боротися за фінансові інституції чи їх перебирати нема потреби, бо їхні видатки обмежені! Хто може або міг би допомогти справам видань, молоді, домів? Меценати! А таких у нас немає, бо українська громада в Америці переважно робітнича чи урядница! Приватні банковці, фабриканти, купці могли би скорше стати меценатами, чим народні установи, бо вони, крім податкових зізнань не є зв'язані іншими обмеженнями, це їх власні гроші. Отже, якби ми мали Рокфелерів, Кеннедів, Рузвельтів, Фордів і інших, були би і у нас гроші на народні потреби. Такі люди будуть колись і у нас, а поки це станеться, треба громадою допомагати добрій справі, бо Союзи не мають ані права, ані можливостей заспокоїти всі наші народно - фінансові потреби.

Дітройтська Округа відбула піврічні союзові збори

Дітройт. — В суботу 11-го липня ц. р. вечером відбулись тут у УНДомі (Союзових Відділів) піврічні Збори Союзових відділів, на які прибуло 13 урядників, щоб здати звіт за минуле піврічча та спільно підготовитись до пляновоі праці на друге піврічча. Збори відкрив і ними проводив д-р Д. Квітковський, голова Ок. Комітету, а секретарював п. А. Триш. Після звітів Ок. Комітету й Відділових урядовців, звітував, а відтак промовляв на організаційні теми обл. ор. Володимир Гірняк.

Звіти поодиноких Відділових урядовців виказали, що праця їхня не була задовільною під оглядом організаційної розбудови не тому, що немає серед кого працювати, але тому, що вони не пробували своїх сил, а також і нікого не просили, щоб допоміг їм у тій дуже важливій праці, хоч таку допомогу вони могли одержати й виконати приділену їм квоту в цьому Ювілейному році УНСоюзу.

По довшій та діловій дискусії вирішено, що в другому півріччю всі Відділові урядовці та їхні фін. секретарі, що є за цю розбудову відвічальними, поведуть організаційну працю так, що до кінця року приділена квова буде осягнена, тобто здобудуть ще 417 нових членів! — Щоб усім Відділовим урядовцям було відомо скільки ще їх Відділові бракує до повної квоти, подаємо їм до відома. І так: Від. 20 ще мав у липні приєднати 32 члени, Від. 71 — 14, Від. 75 — 31, Від. 94 — 53, Від. 146 — 30, Від. 165 — 15, Від. 167 — 19, Від. 174 — 18, Від. 175 — 41, Від. 183 — 27, Від. 235 — 15, Від. 292 — 51, Від. 302 — 10, Від. 303 — 10, Від. 309 — 6, Від. 341 — 27, Від. 504 — 11 та Від. 506 — 7 членів.

В дискусіях і заключнім слові було сказано багато, що УНСоюз заслужив собі на це, щоб у його ювілейному році всі його секретарі з головами та іншими урядовцями виказались своїми кваліфікаціями, що вони є не лише гідними заступниками колишніх союзових піонерів, але й розумними провідниками найстаршої і найбільшої у вільному світі української установи. Всі ми є гордими за минулу працю наших славних піонерів. Тож працюймо тепер усі так, щоб наші пересмники були колись гордими за нашу працю!

Прислав **Вол. Гірняк**

Ярослав Падох

ПРИКЛАДИ ДО НАСЛІДУВАННЯ

Велика наша союзова громада, багато в ній доброго і гідного наслідування, про що загал не знає. А вже старинні мудреці говорили, що немає більшої сили, як добрий приклад. Ось тут зареєстровано декілька таких прикладів, які в останніх часах записала хроніка трудящого союзового життя.

Належну честь віддали й приріст здобули

В довшому діловому листі до Головної Канцелярії УНСоюзу, в якому мова про всякі щоденні клопоти секретаря великого Відділу, пише при кінці відомий чемпіон безчисленних союзових кампаній і секретар 367-го Відділу в Рочестері, Василь Попович: „Ось ми мали нещастя в нашій відділовій союзовій родині. Помер наш старий, заслужений член. Хоч як усі ми зайняті, хоч за кожну годину платять нам і то не погано, ми не зрікаємося давнього доброго братського обов'язку дати чесну, громадську, останню прислугу тим, що відійшли в кращий світ. Ми й тепер віддали Покійникові останню братську честь і — зараз таки вписали всю його родину до УНСоюзу. Посилаю Вам три членські аплікації, а на решту трохи почекайте". Чи не слід нам усім взяти собі приклад з 397-го Відділу й громадою відводити на місце вічного супочинку наших членів й такою ж самою громадою дбати про те, що б усі наші громадяни стали членами нашої союзової громади? Якщо будемо по давньому шанувати померлих і живих членів, вони і їх родини шануватимуть УНСоюз і будуть горнутися до наших братських відділів. Бо Відділ УНСоюзу це не тільки сама асекурація, це щось багато більше, це наше братство.

Союзова впертість

Союзовий ветеран з Бриджпорту, Конн., Михайло Галькевич, секретар 59-го Відділу, посилаючи аплікацію про членство в УНСоюзі молодого хлопця, пише: „На того синка я чекав довго. Забрало мені дев'ять років, заки я його асентерував до союзового війська. Я ніколи не тратив надії, говорив тисячу разів з батьком і таки моє переконування не пішло намарне". Беріть собі приклад з М. Галькевича, зокрема ви, молоді секретарі і організатори. Він придбав великі сотні членів для УНСоюзу передовсім своєю впертістю. Не даром кажуть, що капля води своєю впертістю вижолобить навіть найтвердшу скалу, а слабка рослина переб'є найгрубшу бетонову плиту. Впертістю та вірністю своїм ідеалам постав і виріс та перетривав сімдесять років наш Батько Союз. Зберігаймо цю нашу українську впертість надальше.

Що краще, в часі ювілею, посадити дуба чи закласти Відділ?

Минулого місяця в місті Редінг, пенсильванійського стейту, наш новий, працьовитий, обласний організатор, а водночас голова великої філядельфійської округи, Степан Гавриш, зорганізував новий Відділ УНСоюзу. На самому початку існування Відділу приступило до нього 35 нових членів, а на зборах, на яких представник Екзекутиви УНСоюзу проголосив постання нового Відділу й надав йому число 48 — самі члени обрали собі за патрона Відділу ім'я Тараса Шевченка — численно зібрані громадяни самочинно зголошували своє членство в ньому. Нипевно не помилявся п. Гавриш, коли ще далеко до відкриття Відділу запевняв, що від ще в цім році матиме в нім бодай круглу п'ятдесятку членів. Збори відбулися докладно так, як колись відбувались збори в наших старокрайових читальнях „Просвіти". Ціла громада була на зборах, члени УНСоюзу і нечлени, старші і молодші, чоловіки і жінки, голови і членство інших місцевих організацій, з головою місцевого Відділу УККА на чолі. Всі разом радили над долею союзового новородка і всі разом, по родинному, гуторили в часі спільної гостини. Найбільше говорення було про великий Шевченковий ювілей і важливий 70-річний ювілей УНСоюзу. Вертаючись з цих радісних зборів, я зайшов в розмову зі старим громадянином, піонером нашої української громади в Америці. Він згадував, що колись був звичай садити дуби в часі ювілеїв, а тепер, сказав він, ви молоді практичніші, закладасте громадські організації. Я додав, що можна получити одне з другим, але збільшення організованої громади це прямий шлях до дальших ювілеїв. Мій співрозмовець погодився зі мною. „Мабуть ви розумніше робите, казав прощаючись. Шкода тільки, що я застарий на члена основника нового Відділу". Дорогі Союзовці! Використайте останні місяці нашого ювілейного року для того, щоб там, де у Вашому сусідстві немає ще союзового відділу, закласти його. А заклавши, на пам'ятку закладин і союзового ювілею, можна також посадити дуба!

Казати чи перестати?

Колись, як нам бабуся говорила казки, після кожної казки питалася нас ніби байдужим голосом: казати чи перестати? Вона знала наперед, що нам ніколи не було досить її казок. І мені здається, що нам усім ніколи не буде забагато таких прикладів із багатого на гарні почини союзового життя і праці. І що ніколи ми не приниматимемо байдуже таких прикладів, але читаючи про них, скажемо собі: чому б нам не повторити їх, чи ж ми гірші за других! Знаючи це, дальше вишукуватимемо такі приклади й не переставатимемо про них говорити, щоб ми всі могли їх наслідувати.

МІСЯЧНІ ЧЕМПІОНИ

ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В ЧЕРВНІ, ЛИПНІ І СЕРПНІ Ц. Р. ПО ДЕСЯТЬ І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

Степан Гавриш — Іван Одежинський — Михайло Турко

Микола Задерецький — Іван Красник — Осип Бакай

Михайло Ольшанський — Михайло Семків — Іван Гевриш

Бракує знимки Дмитра Кошиловського з Дітройту, який приєднав у серпні 23 нових членів.

Степан Гавриш і Іван Одежинський були чемпіонами в усіх трьох місяцях.

289-ий Відділ УНС в Рочестері відзначив своє 40-ліття

Рочестер, Н. Й. — В Джерзі Сити є централя Українського Народного Союзу і там 71 рік тому почала появлятися „Свобода", в Ню Йорку є найбільша Українська Громада і Об'єднані Нації, у Філядельфії є Метрополія і ЗУАДК, але хто не знає Рочестеру, цього — можна б сказати — Рогатина в Америці, що його, коли мова про місцеву Українську Громаду, започаткував у 1900 році Стах Макогін з Пукова, а за ним інші рогатинці, що видали багатьох громадських діячів, відомих далеко поза сам Рочестер. У цьому ж Рочестері минулої неділі, 27-го вересня, відбулося ювілейне свято 40-річчя Т-ва ім. Тараса Шевченка, 289-го Відділу У. Н. Союзу.

Програма ювілейного свята складалася з бенкету, промов і привітань та мистецьких виступів. Відкрив свято короткою привітальною промовою голова Відділу - ювілята Іван Мищук, а програмою проводив секретар цього Відділу та довголітній головний радний УНС Василь Гузар. Молитву провів місцевий український католицький парох всч. о. Степан Чомко, виголосивши опісля привітальне слово та склавши побажання Ювілятові і його членам. З присмністю треба ствердити, що в цьому ювілейному святі взяли участь не тільки члени Відділу - ювілята та інших місцевих Відділів УНС, але й репрезентанти місцевих Відділів інших братерських установ: УРСоюзу і „Провидіння", як і численні інші місцеві громадські установи.

Ювілейну промову виголосив головний касир УНС п. Роман Слободян, згадуючи свої перші відвідини в Рочестері в 1925-му році. Не той тепер Миргород, не той тепер і Рочестер. Багато дечого змінилося не тільки в місті, але і в нашій Громаді, яка виросла в одну з найбільших, провідних українських громад в Америці. Свій ріст і розвиток вона продовжує. Найкращим прикладом цього — говорив п. Слободян — може послужити сміливий плян розбудови місцевої української католицької парафії, теперішню посілість, якої відкуповує місто, а на придбаній новій посілості вже вкоротці буде здвигнена величава церква і школа, велика авдиторія та спортові залі і устаткування. В парафіяльній школі тепер навчається понад 300 українських дітей, що виховують і навчають Сестри та 5 світських учительських сил.

Нічого в світі не приходить легко, без труду. Не без труду і відданої та жертвенної праці багатьох повстала й Українська Громада в Рочестері та 289-ий й інші Відділи УНСоюзу в ній. Тим, що причинилися до розбудови Відділу - ювілята в минулому і теперішньому, між ними одинокому ще в живих членові-основникові Відділу Андрієві Гузареві, а дальше Василеві Гузареві, Петрові Дроневі і Михайлові та Анастазії Дронь п. Слободян вручив почесні грамоти, а теперішнім активним організаторам членства УНС: Володимирові Гаврилюкові і Василеві Поповичеві, за їхні великі заслуги в організуванні нових членів, вручив п. Слободян срібні медалі о. Грушки, а Василеві Гузареві, Франкові Голодові та Михайлові Малиновському вручив такі ж медалі в бронзі. Цим діячам у великій мірі треба завдячувати, що в Рочестері — як згадав п. Р. Слободян — є тепер вісім Відділів У. Н. Союзу, які разом нараховують 2,626 членів. Т-во ім. Т. Шевченка, що було першим світським товариством на терені Рочестеру, нараховує тепер 176 членів, його секретар Василь Гузар, що має велику повагу і пошану в Громаді, є головним радним УНСоюзу.

З промовами - привітами виступали ще А. Гузар, К. Шевчук, В. Гавриляк, В. Попович та представники поодиноких організацій, складаючи ювілятові не тільки побажання, але й відповідні подарунки.

У концертовій частині програми виступала знаменита симфонічна оркестра акордіонів Волкера Бела, з участю української молоді.

Ювілейне свято закінчено співом гимну „Ще не вмерла Україна" й опісля учасники цього ювілею ще довго ділилися своїми враженнями і думками та спогадами з головним касиром Р. Слободяном.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ПРОТОКОЛ

наради Головного Екзекутивного Комітету, яка відбулася в середу, 16 вересня 1964 року в Головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиґі.

Приявні всі члени Екзекутиви, а саме: гол. предсідник Йосип Лисогір, заст. гол. предсідника інж. Степан Куропась і Анна Герман, гол. касир Роман Слободян і гол. секретар Я. Падох та представники Головної Контрольної Комісії УНСоюзу, а саме — її голова д-р Володимир Галан та її секретар Петро Пуцило і гол. ред. Антін Драган.

Наради розпочалися о годині 10.45 рано.

1. Загальний огляд стану УНСоюзу

Гол. предсідник Й. Лисогір підмітив дальший розвиток Українського Народного Союзу, як фінансовий так організаційний, хоч цей останній залишає чимало до побажання. В останньому часі значно зросло майно УНСоюзу, виплачено членам значно підвищену дивіденду. Зріст майна не є такий великий, як у 1963 році, бо ми виплатили саме значно вищі дивіденди членам, та й кошти адміністрації в цьому році збільшилися. Хоч в цьому році УНСоюз уже придбав понад 2,600 нових членів, то ще далеко до виконання наміченої ювілейної квоти 7,000 членів. Від наполегливости союзових діячів та загалу членства буде залежати, чи ця мета буде осягнена в цьому ювілейному році УНСоюзу. Після відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, який забрав від провідних діячів УНСоюзу в централі і по громадах максимальне зусилля, тепер слід зосередитися на виконанні свого ювілейного обов'язку у відношенні до ювілята, УНСоюзу. У внутрішній ділянці Екзекутива підготовила новий текст і вигляд членських грамот, нові грамоти часового забезпечення та нові членські аплікації, які дожидають швидкого затвердження влади. Підготовляється зміну вкладок та надрукування нової книжки вкладок. „Союзівка" принесла порівняльно дещо менше прибутків, як в минулому році в тому самому часі, тому, що завів місяць червень, тобто місяць відкриття пам'ятника Шевченкові і світової виставки. Є надія, що збільшена активність „Союзівки" в осени дозволить осягнути, а то й переступити минулорічний прибуток. „Союзівка" стоїть перед певним розвиненням зимового сезону, в чому допоможе новий лещетарський з'їзд і витяг влаштований в її безпосереднім сусідстві (5 миль) на терені коло озера Міневаска. Прибутки видавництва „Свобода" збільшилися на приблизно 5 відсотків в порівнянні з минулим роком. Продовжується пошукування за новим приміщенням для Головної Канцелярії і підготовляється поїздка представників Екзекутиви у зв'язку з їх участю в конвенції Національного Братського Союзу в Сіятел, до віддалених союзових осередків на Заході і Півночі ЗДА та Канади.

2. Господарські справи

Гол. касир **Роман Слободян** *подав загальний огляд господарки УНСоюзу за час від останніх нарад Екзекутиви, які відбулися 28 червня 1964 р. За той час інвестовано в морґеджах $570,119.26. За дозрілі бонди одержано суму $25,000.*

Морґеджі

2064 Daly Avenue, Bronx, N.Y.	$15,000.00
41 Cliff St., Yonkers, N.Y.	22,000.00
1623 W. Cayuga St., Philadelphia, Pa.	300,000.00
45 Lessard Ave., Toronto, Ont.	9,400.00
26-17 12th St., Long Island City, N.Y.	7,500.00
19-21 Marsac Place, Newark, N.J.	16,000.00
891 Prospect Ave., Westbury, L.I., N.Y.	15,000.00
2082 Daly Ave., Bronx, N.Y.	17,000.00
1148 Bryant Ave., Bronx, N.Y.	14,000.00
84-35 Penelope Ave., Forest Hills, N.Y.	14,000.00
28-32 36th St., Astoria, N.Y.	15,500.00
39-25 46th St., Woodside, N.Y.	19,000.00
28-28½ Wellington St.; 30 Wellington St., and 44 Lake St., St. Catharines, Ont.	30,000.00
11-29 127th St., College Point, N.Y.	12,000.00
37 Riverview Place, Yonkers, N.Y.	5,000.00
33-26 88th St., Jackson Heights N.Y.	10,000.00
221 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.	9,000.00
229 N. Walter St., Chicago, Ill.	13,000.00
2021 N. Keystone Ave., Chicago, Ill.	17,500.00
129 Ridge Road, Douglaston N.Y.	9,219.26

Дозрілі бонди

25m United States of America Treasury Notes, due 8/15/64	$25,000.00

Крім цього гол. касир подав загальний прибуток УНСоюзу за перших 8 місяців ц. р. діяльности „Союзівки". Її прибутки дійшли до суми $178,384.31, а її розходи $154,313.04.

Після цього справоздання розгорнулася довша дискусія над питаннями морґеджової політики, а зокрема висоти відсотків за морґеджові позички та про засади уділювання цих позичок. Дискусію започаткував заст. гол. предсідника С. Куропась. В дискусії взяли участь гол. контролер П. Пуцило, гол. предсідник Й. Лисогір, гол. касир Р. Слободян і гол. секретар Я. Падох. Схвалено більшістю голосів продовжувати уділювання морґеджових позичок на дотеперішніх засадах, а саме: на одно-, два- й три-родинні доми на 5½ %, а на 4 або більше родинні доми на 6%. Стверджено, що 12 морґеджових позичок залягають із сплатами по 2, 3 і 5 місяців. Рішено вислати останнє упімнення із загрозою замкнення цих морґеджів. Рішено відмовити дві виплати посмертних допомог. Схвалено перенести до адміністраційного і спеціяльного фонду 5 відсотків з вкладок, вплачених до Посмертного Фонду в 1963 році на суму $92,779.58.

3. Організаційні справи

Гол. секретар Я. Падох склав справоздання з діяльности секретарського та організаційного відділу з часу від минулих нарад Екзекутиви, при чому дав огляд стану членської кампанії за 8 місяців ц. р. За той час придбано 2,616 нових членів, що на чисто збільшило УНСоюз на рівно пів тисячі членів, яких число перейшло 84,000. В членській кампанії перешкодило гаряче літо, а ще раніше інтенсивна підготова для відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, в якій були заанґажовані майже всі активні працівники УНСоюзу. В цьому році не дописали організатори УНСоюзу, зате великий успіх здобули члени Головного Уряду УНСоюзу, які вже придбали в цьому році 370 нових членів. Цей приклад повинен заохотити загал відділових урядовців, союзових де-

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

легатів і організаторів до збільшеної праці в останні місяці цього ювілейного року.

Праця в Головній Канцелярії проходила задовільно. Відновлено діяльність Відділів в Новій Скотії та в Меточині і засновано новий в Редінгу. Підготовляються окружні курси в Дітройті і Клівленді, розіслано інтересну порівнюючу табелю фінансового стану УНСоюзу з найбільшими асекураційними компаніями для інформації членів і громадянства. Віддано до друку ілюстровану брошурку в справі акцидентового забезпечення з рисунками Едварда Козака (Ека). Заанґажовано до праці нового обласного організатора на східні стейти в особі Степана Гавриша, голови філядельфійської союзової округи. Продовжувано старання для придбання двох дальших обласних організаторів, одного з них по змозі — жінки.

4. Справоздання заст. гол. предсідника Степана Куропася

Заступник гол. предсідника склав справоздання зі своєї діяльности в останніх місяцях на терені Шикаґа, Клівленду та Дітройту і подав цілий ряд завваг та побажань відносно праці Екзекутиви і всього УНСоюзу, порушуючи зокрема справу піддержки союзової оркестри в Шикаґо, яка своє існування позначила такими досягненнями, як участь у відкритті пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні та останньо в Шевченківських ювілейних святкуваннях в Вінніпеґу; питання репрезентації УНСоюзу по громадам і округам, реклями УНСоюзу і його діячів в газеті, перенесення осідку Головної Канцелярії, більшої реклями „Союзівки" і її виховного значення та придбання подібних, союзових літніх осель в більших осередках членства УНСоюзу. Заст. гол предсідника в дальшому підмітив потребу, в часі поїздки членів Екзекутиви, не обмежуватися до виступів і репрезентації, але перевірювати місцеві округи та їх урядовців і дбати про їх вишкіл і рівень праці, а в потребі підшукувати нових, навіть, коли б прийшлося провести більше, як один, чи два дні в даній місцевості і окрузі. На ці уваги і пропозиції відповів та їх доповнював гол. предсідник Й. Лисогір. Він зокрема підмітив трудність у придбанні, а передовсім в удержанні літніх осель, що наказує велику осторожність, мимо цього, що думка таких осель є сама по собі дуже корисною.

Гол. контролер П. Пуцило обоснував потребу виконання ухвали Головного Уряду, яка зобов'язала Екзекутиву поробити старання для одержання дозволу від влади вжити частину резерви на купно чи будову громадських, союзових осередків, а саме союзових домів та осель, в чому він добачає будучність УНСоюзу. В дискусії, яка розгорнулася над справами, порушеними пп. С. Куропасем і П. Пуцилом, взяли участь пп. Р. Слободян, Й. Лисогір, Я. Падох і д-р В. Галан, який зокрема підмітив великий вклад праці головних та відділових союзових урядовців та всіх союзових органів в загально громадські справи і акції. Поза навалом загально-громадської роботи не залишається в союзових діячів потрібного часу і енерґії для союзових справ. Заст. гол. предсідника п-ні Анна Герман підмітила деякі питання зв'язані з газетою і висловила погляд, що не слід друкувати ті самі відомості в „Свободі" та „Українському Тижневику". Гол. ред. А. Драган пояснив причину цього тим, що багато читачів читає тільки одну з цих двох газет.

5. Справоздання Контрольної Комісії з конференції з ревізійною установою УНСоюзу

Голова Контрольної Комісії д-р В. Галан поінформував про конференцію, яку він та секретар Контрольної Комісії П. Пуцило, відбули з представниками ревізійної установи Ернст і Ернст, яку в минулому році заанґажовано до переведення контролі діловодства УНСоюзу. Д-р Галан пропонує заанґажувати цю фірму до цьогорічної контролі діловодства УНСоюзу, а окремо до переведення студій над модернізацією та упрощенням і більшим використанням машин у праці Головної Канцелярії. Після дослідів ця установа склала б проєкт змін діловодства УНСоюзу, як в Головній Канцелярії так на „Союзівці" та допомогла б перевести їх в життя. Це відтяжило б Контрольну Комісію і дозволило б їй переводити контролю тільки раз в році, замість двох разів, як це було в минулому. Це також дозволить скоротити час державної контролі та зменшити її кошти. Дир. П. Пуцило піддержав пропозицію д-ра Галана, вказуючи на потребу модернізації в Головній Канцелярії і на „Союзівці". Над пропозицією Контрольної Комісії розвинулася дискусія, в якій брали участь Р. Слободян, Й. Лисогір, Я. Падох і А. Драган. Підмічено, що фірма Ернст і Ернст повинна б привчати урядовців Головної Канцелярії і „Союзівки" до евентуально введених змін, а далі висловлено погляд, що слід повільно вводити зміни, зберігаючи теперішню систему там, де це доцільне і дешевше. Одноголосно схвалено прийняти пропозицію Контрольної Комісії та доручено членам Екзекутиви, зайнятим в Головній Канцелярії, раніше перевести нараду з представниками фірми Ернст і Ернст та договоритися з ними про обсяг їх праць та її кошти. Від висліду тих розмов залежатиме, чи УНСоюз заанґажує цю фірму до переведення змін в діловодстві УНСоюзу, чи ні.

5. Культурні справи

Гол. ред. А. Драган склав справоздання з культурних справ УНСоюзу, підмічуючи на вступі свого звіту 10-річчя дитячого журналу „Веселка", яка зустрічає свій перший ювілей серед загального громадського визнання і повільних змагань до самовиплатности. В дальшому ред. А. Драган поінформував про успішну конференцію редакторів молодечих сторінок та голов молодечих організацій, що відбулася на „Союзівці" 29 серпня ц. р. Закінчився друк англомовної Антології української прози та праці д-ра Луцева „Тарас Шевченко — співець української слави і волі". Друкується англомовна праця І. Пангука про Шевченківський „Заповіт" та закінчується підготова матеріялів до календаря УНСоюзу на 1965 рік. Інтенсивно продовжується підготова до друку 2-го тому англомовної Енциклопедії Українознавства. Виконання дожидає схвалена Головним Урядом реорганізація Культурної Комісії УНС. Над справозданням ред. Драгана відбулася дискусія, в якій взяли участь пп. Й. Лисогір, С. Куропась, д-р В. Галан і Я. Падох. В дискусії присвячено багато уваги питанню відношення УНСоюзу і „Свободи" до президентських виборів, а зокрема до кандидатів на президента та плятформи обох партій. Схвалено задержати традиційну настанову, яка критично розцінює плятформи, але не займає становища відносно кандидатів.

Гол. предсідник Йосип Лисогір інформував приявних про заключення нового контракту в справі реасекурації з Конектикет Дженерал Іншуренс Ко., який увійде в життя з днем 15 листопада 1964. Раніша компанія продовжуватиме реасекурацію дотеперішніх грамот. В дальшому він поінформував про те, що в протоколі річного засідання Гол. Уряду скорочено і пропущено деякі детальні частини зі звіту актуаріїв і контролерів, як теж подав подробиці поїздки своєї і гол. секретаря на Захід і Північ. Схвалено не впроваджувати в життя окремого додатку (райдер) про часове забезпечення до існуючих грамот, з уваги на те, що впроваджуємо в життя дві самостійні 5- і 10-річні грамоти часового забезпечення. Після цього, вичерпавши порядок нарад, гол. предсідник Й. Лисогір, закрив наради о годині 5.30 пополудні.

Ярослав Падох
гол. секретар

Основуючі Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Західньої Канади

ВІННІПЕҐ. — В п'ятницю 4 вересня відбулися тут Основуючі Збори Окружного Комітету Відділів УНС. П. мгр. Іван Геврик, відкриваючи Збори, привітав гол. предсідника п. Йосипа Лисогора і гол. контролера інж. Вол. Коссара та попросив їх до почесної президії. До ділової президії обрано п. С. Бабія на предсідника і п. Ю. Гвоздулича на секретаря.

Після вручення секретареві 445-го Відділу і організаторові УНС п. мгр. Іванові Геврикові, в признання його організаційних заслуг (50 нових членів в 1963 р.) золотої медалі о. Григорія Грушки, п. Й. Лисогір передав йому і секретареві 495-го Відділу п. І. Панькову подяку від Головного Уряду та редакції „Свободи" за проведену корисну працю для добра УНС.

В своєму зверненні до зібраних, п. Й. Лисогір говорив про наші організаційні завдання в ювілейному 70-тому році УНС, про доцільність поширення ідеї обезпечення на більші суми ніж досі та про потребу поширення і продажу англомовної Енциклопедії Українознавства. Поінформував також про діяльність УНС в видавничій, культ-освітній та громадській ділянках, про нові роди забезпечевих грамот, про високі дивіденди (понад 350,000 дол в мин. році), які УНС виплачує своїм членам, про акцію уділювання гіпотечних (морґеджових) позичок нашим установам в ЗДА і Канаді. Кінчаючи, гол. предсідник закликав зібраних до посиленої праці в цьому ювілейному році та до виконання наложених на поодинокі Відділи квот.

Інж. В. Коссар підтримав заклик до праці гол. предсідника і, зі свого боку заявив готовість допомогти місцевим Відділам в їх роботі.

Після зачитання та прийняття „Правильника Окр. К-ту Відділів УНС" обрано таку окружну управу: голова — мґр І. Геврик, 1-ший містоголова — Д. Петрів (Едмонтон), 2-гий м. голова — інж. М. Ковальський (Келґері), укр. секретар — Ю. Гвоздулич, англ. секр. — І. Байрак, касир — д-р Б. Мартинович (він-же прес. реф.) і референти: організаційний — С. Костишин, культ-осв. — А. Марків, імпрез. — Д. Ріпак. Контрольна Комісія: д-р М. Гладишовський, М. Коваль (Вінніпеґ), Є. Штендера (Едмонтон), Гала (Кенора), Б. Савицький (Дафин).

Ювілей 70-ліття УНС рішено відзначити окремою імпрезою, яка відбудеться у Вінніпеґу в неділю, 4-го жовтня ц. р. До участи в цій імпрезі, окрім місц. сил, будуть запрошені: гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох та письменник-фейлетоніст І. Керницький.

В часі зборів присутні висловлювали свої — іноді інтересні — погляди на справи, зв'язані з діяльністю УНС на терені Канади, головно Західньої. Говорилося про те, що роля УНС в Канаді значно різниться від його ролі і значення в ЗДА. Розвиток нашого громадського життя тут ішов відмінними шляхами і ні УНС, ні жадна інша цього роду установа, ніколи не була в Канаді, всеобіймаючою і універсальною базою, на якій розвивалося все українське суспільне, культ.-освітне, церковне чи навіть політичне життя. Через те УНС не є тут так популярний як в ЗДА і, очевидно, треба його і його ідеї сильніше реклямувати і популяризувати в Канаді ніж в Америці. Тому треба реклями, відповідних статтей та платних оголошень в українській пресі в Канаді, треба частіших відвідин представників центру і треба імпрез, які популяризували б УНС. Гол. предсідник Й. Лисогір прирік позитивно полагодити справу оголошень в пресі.

Ювілейні святкування 70-ліття УНС, які відбудуться 4-го жовтня у Вінніпеґу, на нашу думку, причиняться, в значній мірі, до популяризації УНСоюзу на тут. ґрунті. Ми віримо, що наше громадянство візьме масову участь в імпрезі, тим більше, що в ній особисто виступлять гол. секретар УНС д-р Я. Падох та знаменитий і знаний нам усім зі „Свободи" і „Нового Шляху" ІКЕР — Керницький.

Б. М.

Округа в Джерзі Сити нараджувалася над успішним закінченням ювілейного року УНСоюзу

Джерзі Сити. — В п'ятницю 18 вересня 1964 року тут, у приміщенні Українського Народного Дому відбулися вечером організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Надгадсонської округи, в яких взяли участь представники Відділів УНСоюзу з Джерзі Сити та Байону. Предметом нарад було успішне закінчення ювілейного року 70-річчя УНСоюзу, а саме повне виконання квот нових членів, до яких Відділи зобов'язалися.

Збори відкрив і провадив голова округи Антін Шаран, секретарював Михайло Баран. Після справоздання секретаря округи про працю окружної управи, приявний на зборах гол. секретар Я. Падох, виголосив доповідь про стан УНСоюзу в його 70-річчя та завдання, які зв'язані не тільки з його ювілеєм, але теж з плянами нашої дальшої розбудови. Він вказав на те, що своє 70-річчя УНСоюз відмічує з почуттям добре виконаної праці, мірилом його успіхів є 84,000 членів та понад 29 мільйонів долярів майна. В останніх роках тричі підвищено дивіденду, яка може конкурувати з найкращими організаціями, а культурною працею завершив УНСоюз виданням монументальної Енциклопедії Українознавства. Ці великі здобутки зобов'язують до дальшої наполегливої праці, яку в деталях накреслив гол. секретар. Після чого він представив обласного організатора, Степана Гавриша, який вперше відвідав місцеву округу, що лежить на території його діяльности. С. Гавриш виголосив доповідь на актуальні організаційні теми і запевнив приявних представників Відділів про свою готовість до помочі їм у праці. Після доповіді відбулася дискусія, в часі якої приявні на зборах запевнили про свою дальшу безперервну працю для УНСоюзу і зобов'язалися в цьому році здобути 175 нових членів, як їх ювілейний дар для УНСоюзу.

Після ділових зборів відбулася гостина, в часі якої гол. секретар вручив заслуженим союзовим діячам округи пам'ятні медалі о. Грушки за їхню віддану союзову працю, а зокрема за придбання більшої кількости членів у часі „Ювілейної кампанії" у 70-річчя „Свободи". Срібну медалю одержала п. Кейтка Стефаняк, а бронзові п. Стелла Расн, Теодор Лютвиняк, Володимир Сохан, Іван Грабар і Михайло Баран. Всі вони в великій мірі допомогли в дальшій розбудові УНСоюзу в минулому році.

Н. Н.

ОРГАНІЗАТОРИ-ЧЕМПІОНИ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ, 1964 р.

1. С. Гавриш 16
2. М. Турко 12
2. М. Задерецький 12
4. І. Красник 11
5. І. Одежинський 10
5. О. Бакай 10
7. М. Ольшанський 9
8. І. Геврик 8
9. Гелен Олек 7
9. Г. Кісіль 7
9. Марія Макар 7
12. М. Ткачук 6

ОРГАНІЗАТОРИ-ЧЕМПІОНИ ЗА МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ, 1964 р.

1. І. Одежинський 25
2. С. Гавриш 13
3. М. Ткачук 9
4. П. Головачук 8
5. В. Осадчук 7
6. А. Триш 6
6. М. Сеник 6
6. П. Пирогaнич 6

ОРГАНІЗАТОРИ-ЧЕМПІОНИ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ, 1964 р.

1. С. Гавриш 30
2. Д. Кошиловський 23
3. М. Ольшанський 13
4. М. Семків 11
5. І. Одежинський 10
5. І. Геврик 10
7. Б. Зорич 8
7. П. Головачук 8
9. Е. Гомотюк 7
9. А. Джула 7

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЧЕРВНІ 1964 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Приєднав у червні	Разом у 1964 р.
5	І. Сидор	5	7
6	А. Вовк	1	3
7	А. Словік	1	2
11	П. Сціленний	1	3
22	Гелен Олек	7	19
35	І. Кравчишин	1	
	Б. Вовчик	3	10
39	І. Пиндус	1	19
42	П. Головачук	5	
	П. Головачук і М. Михайлишин	4	38
45	М. Сеник	1	7
46	С. Матчак	1	4
50	М. Сикута	1	1
58	І. Яковенко	1	1
59	М. Галькевич	3	15
63	М. Турко	12	37
78	І. Петрунцьо	1	6
83	С. Гавриш	7	29
96	М. Драпала	1	6
102	І. Попович	1	
	М. Задерецький	4	
	М. Бобечко	4	32
105	Й. Ракочий	2	4
113	І. Ярчак	1	2
120	В. Рефт	1	12
125	Іванка Подола	1	4
127	Е. Була	4	25
131	Л. Боднар	1	28
147	І. Зазворський	1	4
153	І. Одежинський	10	71
161	А. Джула	3	20
173	П. Щерба	4	13
178	П. Ковальчук	4	5
180	Генов. Жеребняк	1	1
183	П. Залуга	1	3
192	М. Політило	1	4
204	В. Палідвор	3	15
214	О. Твардовський	2	6
217	К. Шевчук	1	5
219	Марія Юров	1	4
220	І. Мелішин	3	11
230	П. Ліщак	3	9
237	М. Крика	1	2
241	С. Бардачевський	1	1
252	М. Ткачук	1	4
254	Б. Романишин	1	1
257	П. Сильчак	2	
	М. Новак	1	
	І. Овечко	1	21
267	І. Флис	4	11
268	О. Смочило	1	
	Е. Барилка	2	13

Ч.В.	Організатор	Приєднав у червні	Разом у 1964 р.
270	М. Баран і А. Шаран	1	8
274	Еліс Добрянська	4	10
277	Е. Гомотюк	2	18
287	Т. Лютвинюк	2	8
289	В. Гусар	1	1
290	Михайлина Іванюк	1	5
293	Мері Душник	1	6
295	С. Мотрович	2	10
301	М. Ткачук	5	17
307	Д. Галонзка	1	4
324	С. Гавриш	9	10
330	Я. Мартинюк	4	4
332	К. Мазепа	1	1
334	М. Задерецький	8	23
336	Г. Кісіль	7	
	Г. Степаник	1	19
337	Е. Притула	1	3
346	Р. Чучкевич	3	22
347	Г. Тимчій	1	6
348	Марія Макар	7	12
349	І. Гнідь	1	4
358	Катерина Мураль	1	13
364	В. Владика	1	7
367	В. Попович	1	19
371	І. Баранюк і П. Заболоцький	2	8
375	І. Данківський	1	
	П. Тарнавський	3	21
379	М. Семків	4	24
383	О. Хома	4	17
387	В. Олійник	1	5
388	Евфимія Воловняк	1	3
397	Олена Штогрин	2	16
399	І. Красник	11	16
423	П. Пуцило	2	
	М. Ольшанський	9	75
424	В. Басюк	1	1
430	О. Бакай	10	21
432	І Курман	2	
	Б. Зорич	4	40
436	П. Вербовецький	2	4
439	В. Зацерковний	1	5
442	Катерина Потічна	2	14
445	І. Геврик	8	43
460	П. Сахаревич	1	6
464	М. Хомин	2	6
471	В. Цимбала	3	14
473	І. Чайковський	4	
	Катерина Потічна	1	10
480	І. Янішевський	1	1
484	В. Запаранюк	1	9
486	В. Оренчук	1	2

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ЛИПНІ 1964 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Приєднав у липні	Разом у 1964 р.
5	І. Марко	4	
	І. Сидор	2	13
6	А. Вовк	1	4
8	В. Козіцький	1	
	В. Мандзій	1	13
13	В. Слободян	1	
	І. Карабін	1	14
14	М. Отрок	4	10
20	А. Триш	6	14
22	Гелен Олек	1	20
23	І. Бінковський	1	5
27	Люба Лапичак	1	1
28	І. Галіда	2	9
29	Ольга Маліщак	1	3
33	Катерина Несевич	1	3
35	Б. Вовчик	3	13
38	П. Гонза	1	6
39	І. Пиндус	3	22
42	П. Головачук	8	46
43	В. Пришляк	4	26
45	М. Сеник	6	13
49	М. Юречків	1	3
50	М. Сикута	1	2
58	І. Яковенко	1	2
59	М. Галькевич	1	16
63	М. Турко	3	40
65	А. Шміт	1	2
68	І. Шило	1	1
70	П. Костик	1	7
80	М. Сеник	1	7
81	А. Блауцяк	1	2
83	С. Гавриш	6	35
85	Т. Панько	1	8
97	В. Табачук	1	1
104	Г. Мисак	1	2
106	М. Ольшанський	1	21
108	Марія Сіліко	1	1
110	Емма Дудзік	1	1
113	І. Ярчак	2	4
114	М. Ткачук	9	21
120	В. Рефт	3	15
121	А. Гадз	2	5
130	С. Ярема	2	
	І. Малець	1	4
131	Л. Боднар	2	30
133	І. Андрейчин	1	2
143	А. Левонюк	1	1
146	С. Хомяк	2	2
153	І. Одежинський	25	96
155	М. Фединишин	4	26
158	А. Саноцький	1	6
163	С. Филик	1	
	С. Гавриш	1	3
164	І. Кудриш	1	1
165	Марія Пелехата	3	3
171	Стела Расн	2	5
172	С. Гавриш	3	
	В. Осадчук	7	10
174	А. Слюсарчук	5	17
177	І. Лаба	1	3
183	В. Дідик	2	5
190	А. Кобилянський	1	1
191	Р. Колодій	3	14
194	Я. Падох	1	
	В. Никифорук	3	43
204	В. Палідвор	2	17
214	С. Парубчак	1	7
217	Ф. Голод	1	6
220	І. Меліяншин	1	12

Ч.В.	Організатор	Приєднав у липні	Разом у 1964 р.
221	Т. Шпікула	5	20
226	М. Кальба	2	8
229	М. Дутчак	1	1
230	П. Ліщак	3	12
238	П. Мороз	2	14
251	Д. Шмагала	2	8
254	Б. Романишин	1	9
265	М. Коцюбка	1	2
267	І. Флис	1	12
268	Е. Барилка	1	14
270	М. Баран	3	11
275	В. Юрків	1	4
276	С. Іваницький	1	9
277	Е. Гомотюк	3	21
283	П. Пирогaнич	6	9
287	Т. Лютвинюк	2	10
293	Марія Демидчук	2	
	А. Данильчук	2	10
295	С. Мотрович	2	12
307	Д. Галонзка	1	5
317	Анастазія Андрусишин	2	6
320	І. Малко	1	9
321	Д. Чук	2	6
323	М. Білик	3	4
324	С. Гавриш	3	13
325	В. Цюпа	1	17
328	Б. Ковч	1	3
334	М. Задерецький	2	
	І. Холодняк	2	27
336	Г. Кісіль	1	
	Г. Степаник	1	21
337	Е. Притула	4	7
343	Олена Боса	2	8
345	М. Дербуш	1	13
346	Р. Чучкевич	4	26
348	Марія Макар	1	13
353	М. Василюк	1	2
355	С. Гасюк	1	4
360	І. Гаврилюк	1	8
361	П. Кучма	5	
	І. Пригода	1	19
364	Марія Кукіз	1	8
367	В. Попович	3	22
369	Е. Колтонюк	2	
	І. Колтонюк	1	4
370	В. Гіна	1	3
372	Й. Ярема	4	19
379	М. Семків	4	29
383	О. Хома	2	19
397	Олена Штогрин	4	20
406	М. Мартинюк	1	2
414	І. Телюк	3	21
422	С. Гавриш	1	3
423	Т. Носієвич	3	
	М. Куропась	3	
	М. Ольшанський	1	
	П. Пуцило	1	83
429	І. Перковський	1	1
430	О. Бакай	2	23
432	І. Курман	1	41
437	М. Малинівський	1	8
439	В. Зацерковний	1	6
441	П. Голт	1	7
461	М. Шпурко	1	16
437	І. Чайковський	1	11
479	М. Куриляк	2	
	П. Пономаренко	1	3
497	Д. Петрів	1	2

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У СЕРПНІ 1964 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Приєднав у серпні	Разом у 1964 р.
5	І. Сидор	1	14
7	Гелен Словік	2	4
14	М. Отрок	1	11
15	О. Зинюк	1	1
16	М. Москаль	1	3
20	А. Триш	1	15
21	І. Вараник	1	1
22	Гелен Олек	3	23
23	Анна Прескович	1	
	І. Вінковський	2	8
27	Я. Падох	1	
	Ярос-ва Олесницька	3	5
28	І. Галіда	2	11
30	М. Філіпс	1	1
36	Софія Гунька	1	3
39	І. Пиндус	2	24
42	І. Блиха	2	
	П. Головачук і В. Новацький	8	
	П. Головачук	4	60
46	І. Сквіртнянський	1	5
48	С. Івасечко	1	
	С. Гавриш	29	30
52	Д. Хрупалик	1	4
54	В. Добчанський	1	6
63	М. Турко	2	42
71	Ольга Віліямсон	1	2
76	В. Салабун	1	5
78	І. Петрунцьо	2	8
94	М. Кончак	1	13
111	М. Ольшанський	3	3
112	Марія Капраль	1	6
119	Марія Білан	1	1
121	А. Гадз	1	6
124	І. Драбик	2	2
127	І. Була	2	27
140	І. Сенич	2	2
141	А. Лихолат	1	1
144	М. Чомко	1	1
147	І. Зазворський	4	8
148	Павлина Шнайдер	1	2
153	І. Одежинський	10	106
158	А. Саноцький	2	8
161	А. Джула	7	27
163	С. Филик	3	6
164	І. Кудриш	1	2
168	Г. Бабин	1	1
172	С. Гавриш	1	
	С. Візниця	1	12
173	П. Щерба	3	16
174	А. Слюсарчук	2	19
183	Д. Кошиловський	23	
	Стелла Кісак	1	29
192	М. Політило	2	6
194	І. Василишин	4	
	Я. Падох	1	
	В. Никифорук	2	50
200	К. Воргуль	1	4
204	В. Палідвор	2	
	Г. Бакуменко	1	20
213	В. Салій	1	1

Ч.В.	Організатор	Приєднав у серпні	Разом у 1964 р.
218	С. Бурий	1	1
230	П. Ліщак	1	13
237	М. Крика	2	4
240	Осипа Олійкевич	2	7
243	Л. Білик	2	2
245	М. Мартиненко	2	7
252	С. Маланчук	1	5
254	Б. Романишин	1	10
257	П. Сильчак	3	24
266	В. Труфин	1	11
268	Е. Барилка	1	15
270	М. Баран	1	12
273	Марія Кушнір	1	1
276	С. Іваницький	1	10
277	Е. Гомотюк	7	28
283	П. Пирогaнич	3	12
287	Катерина Магура	1	11
292	П. Федик	5	19
293	Марія Демидчук	1	11
308	П. Івасишин	1	1
316	І. Сверида	2	
	В. Гавриляк	2	22
323	М. Білик	1	5
325	В. Цюпа	3	
	В. Клосник	1	21
330	І. Мартинюк	4	8
331	А. Романюк	1	1
336	Г. Кісіль	2	23
342	о. П. Мелех	1	2
347	Г. Тимчій	2	8
352	І. Щербак	1	3
353	М. Василюк	1	3
355	С. Гасяк	2	6
361	Ольга Літепло	1	20
371	І. Баранюк і П. Заболоцький	2	10
372	Й. Ярема	2	21
375	П. Тарнавський	3	24
379	М. Семків	11	40
383	О. Хома	1	20
394	М. Романик	1	1
397	Олена Штогрин	1	21
414	І. Телюк	1	22
422	Т. Тещук	3	6
423	П. Пуцило	1	
	М. Ольшанський	10	
	Т. Носієвич	2	96
427	П. Цибуляк	1	4
432	Б. Зорич	6	47
437	М. Малинівський	1	9
445	І. Геврик	10	53
454	М. Бережук	2	5
455	С. Скрибайло	2	3
456	В. Воркевич	2	5
458	Р. Фаренич	1	8
468	Б. Зорич	2	15
469	К. Чорномаз	1	6
476	П. Маряк	1	1
479	П. Пономаренко	2	5
502	Д. Марцінюк	3	4
506	А. Масний	2	10

ЛИСТА ПЕРШУНІВ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

(Стан з 31-го серпня 1964 р.)

Відділові організатори:

1. С. Гавриш (83) 81
2. І. Геврик (445) 53
3. П. Головачук (42) 52
4. М. Турко (63) 42
5. М. Семків (379) 39
6. Е. Гомотюк (277) 28
7. М. Задерецький (334) 27
7. І. Була (127) 27
7. А. Джула (161) 27
10. С. Куропась (423) 26
10. В. Пришляк (43) 26
10. М. Фединишин (155) 26
13. І. Пиндус (39) 24
14. О. Бакай (430) 23
14. Д. Кошиловський (183) 23
16. В. Попович (367) 22
16. П. Пуцило (423) 22
16. І. Телюк (414) 22
16. Гелен Олек (22) 22
20. Олена Штогрин (397) 21
20. Й. Ярема (372) 21
22. М. Бобечко (102) 20
22. Т. Шпікула (221) 20
22. О. Хома (383) 20
22. В. Гавриляк (316) 20
26. Л. Боднар (131) 19
26. Г. Кісіль (336) 19
26. П. Федик (292) 19
29. Я. Падох (194) 18
30. П. Кучма (361) 17
30. В. Палідвор (204) 17
32. М. Галькевич (59) 16
32. П. Тарнавський (375) 16
32. П. Щирба (173) 16
32. І. Василишин (194) 16
36. В. Рефт (120) 15
36. В. Никифорук (194) 15

Постійні організатори:

1. І. Одежинський 106
2. Б. Зорич 57
3. М. Ольшанський 54
4. М. Ткачук 49
5. Р. Чучкевич 26
6. Є. Омельченко 24
7. А. Слюсарчук 19
8. В. Запаранюк 9

ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В ЦІЙ КАМПАНІЇ НАЙБІЛЬШЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ

(Стан з 31-го серпня 1964 р.)

Ч.П.	Ч. Відд.	Місцевість	приєднано членів
1.	153	Філядельфія, Па.	106
2.	423	Шикаґо, Ілл.	96
3.	42	Пассейк, Н. Дж.	60
4.	445	Вінніпеґ, Ман.	53
5.	194	Ню Йорк, Н. Й.	50
6.	432	Торонто, Онт.	47
7.	63	Форд Ситі, Па.	42
8.	379	Шикаґо, Ілл.	40
9.	83	Філядельфія, Па.	35
10.	102	Клівленд, Огайо	32
11.	131	Шикаґо, Ілл.	30
11.	48	Рідінґ, Па.	30
13.	183	Дітройт, Миш.	29
14.	277	Гартфорд, Конн.	28
15.	334	Клівленд, Огайо	27
15.	127	Бофало, Н. Й.	27
15.	161	Ембридж, Н.Дж.	27
18.	43	Гілсайд, Н. Дж.	26
18.	155	Перт Амб., Н. Дж.	26
18.	346	Клівленд, Огайо	26
21.	39	Сиракюз, Н. Й.	24
21.	375	Філядельфія, Па.	24
21.	257	Лос Анджелес, Кл.	24
24.	430	Філядельфія, Па.	23
24.	336	Клівленд, Огайо	23
24.	22	Шикаґо, Ілл.	23
27.	367	Рочестер, Н. Й.	22
27.	414	Ню Гейвен, Конн.	22
27.	316	Рочестер, Н. Й.	22
30.	106	Шикаґо, Ілл.	21
30.	114	Шикаґо, Ілл.	21
30.	397	Філядельфія, Па.	21
30.	325	Бруклин, Н. Й.	21
30.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	21
35.	221	Шикаґо, Ілл.	20
35.	204	Ню Йорк, Н. Й.	20
35.	361	Ню Йорк, Н. Й.	20
35.	383	Бриджпорт, Конн.	20

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В КАМПАНІЇ 1964 р.

(Стан з 31-го серпня 1964 р.)

Ч.П.	Округа (осідок)	приєднано членів
1.	Philadelphia, Pa.	403
2.	Chicago, Ill.	362
3.	New York, N. Y.	215
4.	Toronto, Ont.	185
5.	Cleveland, Ohio	177
6.	Detroit, Mich.	137
7.	New Haven, Conn.	102
8.	Rochester, N. Y.	89
9.	Newark, N. J.	82
10.	Passaic, N. J.	77
11.	Pittsburgh, Pa.	72
12.	Utica, N. Y.	61
13.	Perth Amboy, N. J.	60
14.	Winnipeg, Man.	58
15.	Frackville, Pa.	53
16.	Buffalo, N. Y.	50
17.	Troy, N. Y.	49
18.	Ford City, Pa.	44
19.	Montreal, Que.	43
20.	Jersey City, N. J.	42
21.	Youngstown, Ohio	41
22.	Minneapolis, Minn.	40
23.	Baltimore, Md.	29
24.	Boston, Mass.	24
25.	Allentown, Pa.	21
26.	Wilkes Barre, Pa.	16
27.	Woonsocket, R. I.	9
28.	Smithmill, Pa.	8
29.	St. Louis, Mo.	5
30.	Ludlow, Mass.	5
31.	Scranton, Pa.	5
32.	Elmira, N. Y.	1
	Необ'єднаних 23 відділів	51

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ФОНДУ „ВЕСЕЛКИ". ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ЇЇ ВИДАВНИЧИЙ ФОНД!

Голос учениці гімназії СС. Василіянок, учасниці з'їзду на „Союзівці"

Проминув вже З'їзд товаришок „Василіянок", але залишились спомини і рефлексії. По так довгім часі, що ділив нас від шкільної лавки, наша зустріч з тими, що мали тільки спільних переживань у молодості, була незвичайно сердечна. Ми шукали за тими чертами лиця, що нам пригадували нашу юність, обіймали себе і цілували в лице у деяких вже покрите зморшками як дуже нам щось дорогого, і не могли розлучитись зі собою.

До нашого настрою у великій мірі причинилася та дуже рідна атмосфера Союзівки. Ми опинились неначе у своїм краю, чулися свобідні неначе у себе дома. Тут належить підкреслити це дуже справне підготування до нашого З'їзду пана Володимира Кваса, якого підхід до гостей був незвичайно ввічливий, що хотів сповнити кожне їх бажання і прямо випереджував їх думки.

Дійсність далеко перейшла мої сподівання. Правду сказати, ніколи не очікувала такої справности і рівня, так в прикрашенню залі як і приготуванню столів до бенкету, як і самого бенкету, що стояв на поземі, що міг хіба рівнятися дорогим курортам із величезними цінами.

Проте як одна з учасниць цього пам'ятного З'їзду, позволю собі переслати цей жмут моїх спостережень.

О. А. Р.

Союзова Округа Балтимор відбула окружні наради

Балтимор. 19 вересня ц. р. тут в приміщенні „Самопомочі" відбулись окружні наради Комітету Відділів УНСоюзу Балтиморської Округи, до якої належить 8 Відділів, що гуртують понад 1.000 членів. Зборами проводила Управа Комітету в особах голови Е. Притули, секр. проф. Хоми і касира І. Малка. Відкриваючи наради, голова привітав присутніх відділових урядовців, після чого представив їм обласного організатора Степана Гавриша, якого зчерги попросив до слова. В своїй доповіді С. Гавриш згадав про це, що Округа Балтимор закінчила успішно ювілейний рік „Свободи", одначе в ювілейному році Батька-Союзу мусить бути більш продуктивна. При цьому накреслив плян успішного закінчення ювілейної кампанії для розбудови УНСоюзу, та закликав присутніх відділових урядовців доложити всіх зусиль, щоби округа в ювілейному році здобула 150 нових членів, призначених для неї Екзекутивою УНСоюзу. Відтак поінформував присутніх про це, що незабаром появиться нова грамота „на часове забезпечення" тим самим секретарі будуть мати можність здобути більше членів. Зчерги коротко пригадав 70-літню історію УНСоюзу, присвячену в цілості піднесенню американських українців до рівня добре зорганізованої, свідомої своєї мети національної громади. На закінчення доповіді обласний організатор вручив голові округи Е. Притулі почесну пам'яткову медалю о. Грушки в сріблі, як доказ признання за його успішну працю на союзовому полі в минулому році, а саме приєднання 25 нових членів для УНСоюзу. При цьому згадав, що голова Округи помимо того, що бере активну участь в суспільно-громадському життю, таки знайшов час, щоби взяти участь в секретарсько-організаційному курсі, який влаштовувала в квітні філядельфійська округа. Медалю в бронзі о. Грушки одержав секретар 320 Відділу І. Малко, як доказ признання за це, що в минулому році приєднав 16 членів для УНСоюзу. Вручаючи медалю, С. Гавриш підкреслив, що Малко повинен бути прикладом для соток інших секретарів. Він уродженець Америки, пішов слідами його батька і помимо професійної праці, завсіди знаходить час на це, щоби успішно працювати для розбудови УНСоюзу. Зчерги забрав слово голова Округи Е. Притула та запевнив обласного організатора, що його округа напевно виконає свій обов'язок і здобуде 150 членів в ювілейному році. При тому заявив, що Відділ 337, якого він є секретарем, здобуде 35 нових членів в цьому році. Рівнож седр. 320 Відд. І. Малко згодився здобути 35 членів. По 20 членів пообіцяли здобути секр. 15 Відд. Зинюк і секр. 55 Відд. Ціздин. 15 членів згодилась здобути секретарка 290 Відділу М. Іванюк. По 10 членів згодились здобути секретарка 148 Відділу П. Шнайдер, секр. 81 Відділу А. Блауцяк і секр. 260 Відд. В. Мацюк. Відтак голова округи здав звіт з відбутого ювілейного свята з нагоди 70-ліття УНС, яке відбулось 8 березня. При тому зложив щиру подяку д-рові Ю. Старосольському з Вашингтону за виголошення святочної промови. Рівнож зложив подяку для управи 14 Відділу ООЧСУ з Балтимор за це, що хор ООЧСУ під диригентурою проф. І. Сеньоти виступив на згаданому Союзовому святі. Закінчуючи свій звіт, голова звернувся з проханням до відділових урядовців, закликаючи їх брати активну участь в суспільно-громадському життю і тим самим пропагувати добре ім'я УНС. Після того ви-в'язалась ділова дискусія, в якій забирали голос майже всі присутні. Давши їм вичерпні відповіді на запити, обласний організатор Степан Гавриш на закінчення побажав всім 5 Відділовим урядовцям здобути почесну медалю в цьому Ювілейному Році.

Н. Н.

ПОВНІ РУКИ РОБОТИ

На останніх нарадах Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу гол. предсідник Й. Лисогір ствердив, що за останніх кількох місяців організаційні зусилля УНС не дали таких успіхів, як їх можна було б у цьому ювілейному році очікувати. Одну з причин цього п. Лисогір добачував м. і. в тому, що як головні, так і відділові урядовці УНСоюзу мали в тому часі „повні руки роботи", зокрема у зв'язку з підготовою та самим відкриттям пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Фотознімка вгорі може послужити одним з багатьох документальних прикладів цього. На ній показано, як посадник міста Ембридж, „столиці" головного радного УНСоюзу Андрія Джули, підписує проклямацію 27-го червня, як Дня Тараса Шевченка в тій громаді. До цього, як і факту, що посадник міста Ембридж очолював групу приблизно 300 місцевих громадян українського роду, які взяли участь у врочистостях відкриття пам'ятника, приїхавши до Вашингтону трьома автобусами та багатьома приватними автомобілями, причинився у великій мірі саме головний радний УНС Андрій Джула. На фото: посадник Волтер Панек підписує проклямацію, міський радний Михайло Мельник, п. Юліян Іваськевич, гол. радний УНС Андрій Джула, міський радний Микола Кудра.

Річні збори 387 Відділу УНСоюзу у Вилимантик, Конн.

Річні Загальні Збори 387 Відділу УНСоюзу у Вилимантик, Конн. відбулися 22-го березня 1964 р. у приміщенні Українського Народного Дому при помітній участі молоді.

Збори відкрив уступаючий предсідник Відділу, п. Осип Рудько, який привітав приявних, а зокрема гол. радного п. Ярослава Гука, як представника Головного Екзекутивного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

До президії зборів були обрані пп.: Михайло Чепіжак, як предсідник та Василь Олійник, як секретар. Звітування уступаючих урядовців започаткував секретар, п. В. Олійник. Він з'ясував вичерпно свою діяльність за останні два роки, при чому присвятив окрему увагу ділянці приєднування нових членів. Зумовлений цим приріст членства Відділу виносив: у 1962 р. 38% у 1963 р. 14%, а в перших місяцях 1964 р. 3,3%. Не зважаючи на змінливість прибутків у членах, чисельний стан членства був корисний, бо на протязі звітного періоду у Відділі не було ніяких суспенз ані згрошевлень грамот. Були тільки незначні убутки внаслідку дозріння грамот та декілька переходів до інших Відділів У. Н. Союзу. Торкаючись загально-національної ділянки, п. Олійник відмітив велике пропагандивне значення видань УНСоюзу, а зокрема нововиданої англомовної Енциклопедії Українознавства, та заохочував до її придбання і поширювання. Після нього склав звідомлення з діяльности уступаючий предсідник Відділу, п. О. Рудько, який проаналізував звідомлення секретаря та вповні його підтвердив.

З черги промовляв гол. радний п. Ярослав Гук, який іменем Головного Екзекутивного Комітету висловив подяку уступаючим урядовцям Відділу, а зокрема секретареві за пророблену успішну працю. У дальшій частині своєї промови п. Гук з'ясував прикладами необхідність національної свідомости серед української іміграції в ЗДА, найважливішим засобом якої є виховування молоді в національному дусі. У зв'язку з цим накреслив ролю доброї книжки, а передусім Енциклопедії Українознавства. Згадав також про моральний обов'язок кожної української людини забезпечуватися в своїх українських братських Союзах та підтримувати видатно всі українські організації й установи. Свою промову він закінчив закликом до молоді, виголошеним в українській та англійській мовах відносно відвідування „Союзівки" та зацікавлення УНСоюзом і його діяльністю.

Після однодушного схвалення уступаючим керівним органам абсолюторії обрано та переобрано відділовий уряд в такому складі: предсідник — п. Михайло Чепіжак, заступник предс. — п. Іван Головатий, секретар — п. Василь Олійник, касир — п. Микола Олексяк, організаційний референт — Юрій Тучкевич. До Контрольного Комітету увійшли пп: Осип Рудько, як голова та Володимир Новицький і Володислав Ардиковський, як члени.

Гол. радний Гук заприсягнув новообраних урядовців, а предсідник закрив після того збори.

Н. Н.

● **Дві російські родини,** Березіних і Дубовцевих, четверо дорослих і п'ятеро дітей, які замолоду втекли з Китаю в роках тамошньої громадянської війни й революції до европейської Росії, маючи кревних в ЗДА старалися за дозвіл виїхати з СССР до Америки. Вони ходили до американської амбасади в Москві і зверталися до різних совєтських установ, врешті до „самого" Хрущова. Остаточно повідомлено їх, що їх просьбу відкинено. Большевики не дозволять на виїзд людям нижче 50-ох років та ще й із дітьми.

Союзова округа філядельфійської метрополії відбула окружні наради

Філядельфія, Па. — 13 вересня тут в приміщенні ЗУАДК відбулися чергові наради округи УНСоюзу, до якої належить 36 Відділ і в яких згуртовано понад 7,560 членів.

Зборами проводила президія в особах д-ра Володимира Галана, голови Контрольної Комісії УНС, Олени Штогрин і Івана Одежинського — головних радних УНС. За Округу звітував і давав інформації її голова, Степан Гавриш, згадавши про дуже вдалі збори, відбуті 1-го березня м. р., на яких було вручено медалі о. Грушки 12-ом союзовим діячам Округи за заслуги для УНС в минулому році. При цьому висловив надію, що в цьому ювілейному році буде не 12, а бодай 25 осіб з Округи відзначених почесними відзнаками за віддану працю для розбудови УНС в його 10-річчя. Рівнож згадав про секретарсько-організаційний курс, який Округа влаштувала в днях 18-19 квітня б. р. та заявив, що на жаль не всі Відділи вислали своїх представників на цей курс.

Голова поінформував присутніх про ювілейний бенкет з нагоди 70-ліття УНС, який Округа влаштовує 24 жовтня ц. р., та закликав всіх допомогти в праці Комітетові.

Найбільше уваги присвячено обговоренню пляну успішного закінчення ювілейної кампанії для розбудови УНС. Голова Округи закликав секретарів та відділових урядовців доложити всіх зусиль, щоб в цьому ювілейному році здобути переходовий прапор УНС.

Він сказав, що Округа здобула вже понад 400 членів і тому має всі можливості виконати вповні наложений на неї приділ. Після того вив'язалась ділова дискусія, в якій порушено справи організаційні, справи аксидентової грамоти та йсправа поштових оплат. В дискусії забирали голоси: Стефан Слободян, Роман Карбівник, Василь Новак, Іван Ямчак, інж. Іван Скіра, головний радний Іван Одежинський, інспектор Йосиф Бакай, Олена Штогрин, дир. Евстахій Мінчак, Іван Ракочий, інж. Тихон Тищук, Петро Тарнавський, Евфемія Воловняк і Микола Сеник.

Вичерпну відповідь дискутантам дали д-р Володимир Галан і Степан Гавриш. На закінчення гол. радний Іван Одежинський представив адвоката Данила Максимюка і нотара Артура Рогача, уродженців Америки українського походження, і запропонував докооптувати їх до Окружного Комітету. Присутні внесок цей приняли одноголосно, після чого голова Округи Степан Гавриш привітав новоприйнятих членів Комітету та висловив радість з того приводу, що молоді кваліфіковані сили, зголошуються до праці для Батька-Союза. Адвокат Д. Максимюк і нотар А. Рогач заявили, що для них це велика честь бути членами Окружного Комітету найбільшої і найстаршої української установи в вільному світі й зобов'язалися для неї віддано працювати.

✠

Повідомляємо Громадянство Філядельфії й околиці про несподівану смерть

бл. п. ЮЛІЯНА ПАСІЧНИКА

члена 12-го Відділу ОДВУ, члена Управи Товариства Сприяння Української Національної Ради, члена ОбВУА, члена Легії Українського Резистансу, боєвика УСС і поручника Українських Військових Формацій у 2-ій Світовій Війні, пізніше учасник французького резистансу,

що сталася дня 22-го вересня 1964 р. у Філядельфії.

ПАНАХИДА відбудеться у похоронному заведенні І. Гасина, 4244 Old York Rd., дня 2-го жовтня 1964 р. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН із Катедри при Франклін стріт, дня 3-го жовтня 1964 р. о год. 8:30 ранку.

Похоронний Комітет прохає віддати останню прислугу, померлому, який своє життя віддано й скромно жертвував для української справи.

ПОХОРОННИЙ КОМІТЕТ

Замість квітів на могилу

бл. п. ЯРОСЛАВИ ЗАХАРЯСЕВИЧ

складає 15 долярів на НТШ в Сарселі, Франція

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УПС в ГАРТФОРДІ, Конн.

Головна Управа Українсько-Американської Жіночої Допомогової Організації та 1-ий Відділ ім. Ольги Басараб в Ню Йорку замість квітів на могилу свого члена

сл. п. ІРЕНИ ДОМБЧЕВСЬКОЇ

складають 20.00 долярів на дім старших віком у Бельгії.

УПРАВИ

Українська хроніка

● Літературний вечір пам'яті Максима Рильського відбувся 27-го вересня в ЛМКлюбу в Едмонтоні, Канада. З головною доповіддю про творчість М. Рильського та його значення для української культури виступав Д. Струк. Спогадами про покійного поета поділився д-р Яр Славутич; відбулось також читання творів М. Рильського.

● На річних зборах Філії Хліборобсько - Освітнього Союзу Бразилії, в Куритибі, головою цієї великої Філії ХОС обрано Петра Лисого. Збори вирішили піднести членські внески із 100 до 200 крузерів та постановили поліпшити допомогу хворим членам ХОС.

● „День Української Кооперації" проведено в Едмонтоні, в Канаді, 27 вересня, старанням „Кооперативної Громади". Товариська зустріч українських кооператорів відбулася в залі „Рідної Школи". Загальний висновок з доповідів: українська кооперативна справа розвивається успішно. Оголошено, що незабаром з'явиться друком фундаментальна праця д-ра Івана Витановича „Історія українського кооперативного руху".

● Українська колонія в столиці Шотляндії, Едінбургу, придбала гарний мурований будинок колишньої протестантської церкви і обладнала його під українську католицьку церкву. На українські Богослуження приходить багато шотляндців.

● У Ню Йорку відбудеться 28 жовтня в Комодор готелі 96-та Конвенція Об'єднання кіно й телевізійних інженерів, з показом нових технічних досягнень і демонструванням фільмових зразків. У Конвенції бере участь український кінопродуцент з Канади, В. Солук.

● Дружина демократичного кандидата на віце - президента сенатора Гюберта Г. Гомфрі є першою жінкою, яка сама в поїзді об'їхала 6 стейтів на Середньому Заході, ведучи виборчу кампанію за демократичним списком. Член Демократичного Крайового Комітету пані Джері Джозеф, яка їздила разом із пані Гомфрі, заявила, що добре зробила партія, що вислала за партійні фонди пані Гомфрі на виборчу кампанію, бо жінка зможе деколи більше виборців присднати, як її чоловік.

ПОЧИНАЄТЬСЯ АКЦІЯ ЗБІРКИ ПОЖЕРТВ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

Починаючи з сьогоднішнім днем В-во „Свобода" вестиме впродовж жовтня традиційну вже одномісячну кампанію збірки добровільних пожертв на видавничий фонд дитячого журналу „Веселка", яка два тижні тому, 15-го вересня, відзначила десятиріччя свого існування. Як уже відомо з дотеперішніх повідомлень та з кожночасних звідомлень УНСоюзу, видавання „Веселки" є дефіцитове, бо прибутки з передплат покривають заледви половину тих мінімальних видатків, що зв'язані з редагуванням і друком цього журналу, який за десять років свого існування здобув собі загальне признання і визнання найбільш авторитетних педагогів і знавців та став необхідним посібником у вихованні і навчанні нашої дітвори в рідному, українському дусі. Видавець „Веселки", Український Народний Союз, хоч є найбагатшою українською установою у вільному світі, проте його мільйонові фонди мають своє точне законне опреділення, при чому не передбачається видатків на покриття видавничих дефіцитів. Тим часом, наперед можна було передбачати, що видавання дитячого журналу буде дефіцитове, але конвенція У. Н. Союзу в 1954-му році, мавши на увазі виховні потреби нашої молоді, все ж таки рішила, щоб цей журнал публікувати, доручаючи рівночасно Екзекутивному Комітетові і „Свободі" кожного року переводити в місяці жовтні кампанію „добровільної доплати до передплати" та добровільних пожертв на видавничий фонд „Веселки". Відгук нашого громадянства на ці щорічні жовтневі збіркові акції „Веселки" був досі направду заохочуючий і хоч ці пожертви не покривали всього недобору, то все ж таки покривали бодай його частину і, головне, були своєрідним плебісцитом, що громадянство дбає про свій доріст та бажає собі такої публікації. Тим то вислід щорічної кампанії збірки пожертв на видавничий фонд „Веселки" фактично вирішує долю цієї публікації. Немає причин сумніватися, що ця доля буде вирішена позитивно і в цьогорічній збірковій акції. Вже в найближчих днях усі передплатники „Свободи" одержать у цій справі відповідного листа від Адміністрації „Свободи", разом з готовою, бо заадресованою та оплаченою на пошті зворотною ковертою, в якій прохається їх вислати свою пожертву на фонд „Веселки".

В Ню Йорку відбудуться інформаційні сходини в справі Українського Патріярхату

Ню Йорк. — Український Християнський Рух та окремий Комітет в Ню Йорку інформують у поширюваних тут і в околиці надрукованих повідомленнях, що в найближчу неділю, 4-го жовтня 1964-го року, у великій залі місцевого Українського Народного Дому при 2-ій Евню відбудуться о год. 3-ій по полудні „інформаційні сходини громадянства в справі створення Українського Київського Патріярхату, як цього жадав на 2-ій сесії Ватиканського Собору Галицький Митрополит Кир Йосиф Сліпий, довголітній в'язень большевицьких концентраційних таборів" — сказано в цьому повідомленні. На сходинах промовлятимуть проф. д-р Микола Чубатий і ред. Василь Качмар.

УІА влаштовує сходини для вшанування пам'яті Володимира Джуса

Ню Йорк. — Український Інститут Америки інформує, що в найближчу неділю, 4-го жовтня 1964-го року, о год. 4:30 по полудні, тут у приміщеннях Інституту при 79-ій вулиці і 5-ій Евню відбудуться сходини для вшанування пам'яті померлого недавно відомого винахідника і мецената, основоположника і першого президента Інституту, сл. п. Володимира Джуса. В програмі сходин будуть: Вступне слово Остапа Балабана, доповідь проф. Романа Смаль-Стоцького про досягнення Володимира Джуса, слово проф. Деніеля Кейна про Володимира Джуса, як винахідника і філянтропа, фортепіянове сольо Дарії Каранович-Гординської і рецитація дир. Йосипа Гірняка. Після перерви буде показаний фільм про розвиток індустрії Володимира Джуса, до якого коментарі даватиме теперішній президент Інституту, п. Теодор Джус.

Виставка української книжки та Літературний Ярмарок відбудуться у жовтні у Філядельфії

Філядельфія. — Місяць жовтень давно вже став традиційним місяцем української книги. З почину Організацій Українського Визвольного Фронту — ООЧСУ, СУМА, ТУСМ, —— тут від 3 до 31 жовтня триватиме Виставка української книжки, в залях при 4949 Олд Йорк Ровд. Виставка буде відчинена щодня від 7 до 9:30 вечора, а в суботи й неділі — від 6:00 до 9:30 вечора. Там же відбудеться й Літературний Ярмарок та книжковий виграш 100 книг на суму понад 600 дол. Під час виставки, вступ до якої за добровільними датками, прочитають низку цікавих лекцій і доповідів визначні учені й письменники.

Ювілей Українських Січових Стрільців у Дітройті

Дітройт готується до святкування 50-літнього Ювілею УСС-ів. Обидва Конґресові Комітети, згідно з відозвами Головного Святкового Комітету і українського Конґресового Комітету, виділили із своїх управ Діловий Комітет, що вже розпочав працю. Винайнято відповідну залю і призначено дату святкування на 1-го листопада. Комітет опрацьовує пограму, а на початку жовтня скличе ширші сходини комбатантських і громадських організацій для створення ширшого громадського комітету. Треба сподіватись, що дітройтська громада гідно і масово відзначить золотий ювілей Українських Січових Стрільців.

І. Б.

„Ню Йорк Ворлд-Телеґрам енд Сан" про талановитого юнака Петра Козицького

Ню Йорк. — Часопис „Ню Йорк Ворлд-Телеграм енд Сан" надрукував нотатку „Козицький змінює зацікавлення", в якій розповідається про здібного 17-річного українця, народженого в Німеччині, Петра Козицького із школи св. Сен Мішель у Йонкерсі. Він однаково виявляє свої зацікавлення і талант у грі на гітарі, в танцях та на спортовому полі — у футболевій грі. Юнак розпочав вивчати танець лише 3-4 роки тому, але оволодів цим мистецтвом дуже добре і тепер бере також лекції з балету. Петро Козицький брав участь у танцювальній Групі в Українському Дні на Світовій Виставці в Ню Йорку. Кореспондент американського часопису запитав юнака, чим він найбільше цікавиться і чим хоче бути: музикою, танцюристом чи спортсменом, на що Петро Козицький відповів: „Я хочу студіювати медицину".

Короткі вісті

● Пастор Першої Християнської Церкви Рей Ейкін, опублікував листа, в якому обороняє свого парафіянина президента Джансона проти закидів декана Крайової Катедри у Вашинґтоні Френсіса Б. Сейра, який сумнівається в тому, чи теперішні кандидати на президента надаються на це становище. Одному з цих кандидатів закидав о. Сейр брак відповідного знання, а другому брак етичних засад. о. Ейкін просив парохіян молитися за Президента і його уряд.

ВЕЛИКА ПОЖЕРТВА НА ВЕЛИКУ ЦІЛЬ

Недавно, під час зв'язаного з Днем Праці довшого кінця тижня, відбулося в Стемфорді, при участі усіх наших та багатьох інших Владик, урочисте благословення новозбудованого величавого будинку колегії св. Василія, що має за завдання виховувати кандидатів на нових наших священиків. Кошти цієї будови покривається із добровільних пожертв громадян і парафіян на Дієцезальний Фонд, що вже досягає чверть мільйона долярів. Між більшими жертводавцями на цей фонд є пані Лисогір, дружина покійного Ілька Лисогора та мати головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора. На фото пані Лисогір передає канцлерові Стемфордської дієцезії всч. о. монс. Іванові Стахові чек на суму $2,500.00, як пожертву її та її родини на Дієцезальний фонд. Стоять (зліва): Йосип Лисогір і його дружина пані Марія та всч. о. Федорончук з церкви Благовіщення в Джамейці, в парафії якого мешкає родина Лисогорів.

СУСПІЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНА ФУНКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯСПОРІ

(Продовження із стор. 2-ої)

своїми вузькими особистими інтересами, ані своїм громадським чи культурним „ґетто". Бо від того, як українець в діяспорі зрозуміє вагу культурної комунікації із своїм оточенням, з іншими народами, залежить ефект його праці для поширення доброго імени української культури і народу.

Говорячи про ці важливі справи, ми свідомі того, що в їх реалізуванні суворої реґляментації, точно устійнених правил і форм увести не можна, бо ні культурне, ні громадське життя такої реґляментації не зносять.

Ціль треба осягати організуванням умілих і доцільних навчальних і виховних програм; створюванням корисної атмосфери і корисних умов для поважної культурної і наукової праці. Взірці української духової і матеріяльної культури мусить молода людина знаходити найперше у своїй власній родині. Тут же, у цій основній клітині людського життя, вона мусить побачити й почути те, що створює любов і пошану до своїх рідних вартостей, а не те, що нищить природню, Богом дану любов до свого рідного. Чого не зробить родина, те вже тяжче зробити школі чи громадсько - суспільним чинникам.

Треба створити пригожий клімат, в якому засіяні ідеї могли б виростати й родити овочі. Тільки у сприятливому кліматі може розвинутися вартісна людина, свідома свого призначення і обов'язків супроти свого оточення і народу.

(Кінець)

Білі наємники в Конґо становлять стрижень тамошньої армії

Леопольдвіль. — Всупереч запевненням конґолійського прем'єра Мойсе Чомбе, що він готов відіслати до дому всіх білих наємних військовиків та що взагалі не було їх більше, як 150, з яких 100 вже від'їхали, рекрутування білих наємних військовиків до конґолійської армії продовжується і вони становлять нині стрижень війська, що ним розпоряджає Мойсе Чомбе — твердять західні кореспонденти. Таких білих наємних військовиків є тепер у Конґо, мабуть, коло 400, а 200 перебувають ще в Південно - африканському Союзі, як „резерва". Південно-африканські пільоти обслуговують шість американських бойових літаків. Південноафриканський полковник Єремія Пурен є командантом так званої П'ятої бриґади, як називають у Конґо білих платних добровольців. Їх формують у відділи по 50 вояків. Конґолійський прем'єр Чомбе вважає, що він не має іншого вибору, як наймати білих професійних військовиків, бо його заклик до африканських держав, щоб вони дали йому військову допомогу для здавлення лівих партизанів, не знайшов послуху. Ціллю отих нових військових з'єднань є відзискати від партизанів найбільше місто, що його партизани захопили, Стенлівіль.

Канцлер Ергард пропонує своє посередництво між ЗДА і Францією

Бонн. — Західньо - німецький канцлер Людвіґ Ергард натаврував у промові з 25 вересня ц. р. брак гармонії між членами Атлантійського Союзу та запропонував, щоб після виборів у Британії і З'єднаних Державах західні лідери перевели конференцію „на вершинах". Водночас висловив надію, що новообраний американський президент відвідає Західню Німеччину. Канцлер Ергард заявив готовість посередничити у зліквідуванні всіх існуючих розбіжностей між З'єднаними Державами та Францією. Він заявив, що коли річ іде про розбіжності між Західньою Німеччиною і Францією, то преса „занадто їх драматизує", бо — мовляв — насправді нема між тими двома державами ніяких принципових різниць думок. Канцлер Ергард ще раз перестеріг своїх земляків, щоб вони не прив'язували занадто великих надій до відвідин Хрущова, які відбудуться в наступному році, дармащо висловив надію, що йому вдасться переконати Хрущова, що в інтересі самого Совєтського Союзу лежить з'єднання Німеччини.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

СУБОТА, 3-го ЖОВТНЯ 1964 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в залі УНДому, 216-218 Grand St. Управа просить вирівняти залеглості до 25-го ц. м. — Ю. Павчак, предс., П. Дубовецький, секр.

НЕДІЛЯ, 4-го ЖОВТНЯ 1964 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по пол. в залі УНДому. Побір вкладок в суботу, 3 жовтня від год. 7-10 веч. і в неділю 4 жовтня від год. 12-3 по пол. — Управа.

НЕДІЛЯ, 11-го ЖОВТНЯ 1964 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 367 Відд. в год. 1:30 по пол. в церковній залі. Просимо членство вирівняти свої залеглості. — Ю. Кушнір, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в Українській залі на 2-ій вулиці. Проситься членство вирівняти свої залеглості. — Н. Куць, секр.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Посмертні згадки

АНТІН МАРЦІНКОВСЬКИЙ, довголітній член Б-ва св. Стефана — 221 Відд. УНСоюзу в Шикаґо, Ілл., помер 8 вересня 1964 р., на 72-му році життя. Походив з с. Яловець, пов. Бучач, Україна. Покійний полишив у смутку дружину Євгенію, синів Володимира, Григорія і Франка. Похорон відбувся 12-го вересня ц. р.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

ЯРОСЛАВА ЗАХАРЯСЕВИЧ, членкиня Б-ва св. І. Хрестителя — 277 Відд. УНСоюзу в Гартфорді, Конн., померла 30 серпня 1964 р. на 55 році життя. Покійна залишила у смутку мужа Миколу, сина Ігора, сестри Одарку і Надю та брата Юрія. Похорон відбувся 5 вересня 1964 р., при численній участи громадянства з української кат. церкви св. Михаїла на цвинтар в Гластонбері.
Вічна Їй Пам'ять!
Е. Гомотюк, секр.

АНДРІЙ КРОГЛЕЙ, довголітній член Контр. Комісії Б-ва св. Арх. Михаїла — 350 Відд. УНСоюзу в Стамфорді, Конн., помер 26 вересня 1964 р., проживши 72 роки. Покійний народився 22 листопада 1891 р. в Галичині. Майже ціле своє життя, працював для добра УНС і української справи. Полишив в смутку дружину Єву; 2 доньки Ольгу і Алес, 2 синів Юрія і Василя, брата Івана і 7 внуків. Похорон відбувся 29 вересня ц. р. при участи родини, членів і знайомих до укр. кат. церкви св. Володимира, а опісля на цвинтар св. Йоана на Спрінґдале, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Фінів, секр.

ДМИТРО СИМАНЮК, член Т-ва ім. І. Франка — 372 Відд. УНСоюзу в Плейнфілд, Н. Дж., помер 21 вересня 1964 р. Покійний народився 1897 р. на Волині. До УНС вступив 1927 року. Покійний брав активну участь в українському громадському та церковному житті Укр. Правосл. Церкви. Покійний полишив в глибокому смутку дружину Катерину, 2 доньки Зеновію і Наталю, сина Нестора і 3 внуків та 3 правнуків. Похорон відбувся 23 вересня ц. р. з пох. заведення до Укр. Православної Церкви в Савт Плейнфілд, а відтак на цвинтар Гілсайд в Плейнфілд, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Н. Ярема

ТАРЗАН, ч. 5318. Наганяє Расна.

Сем залишився впертим. — Мені жалко, Бетті, але жадна сума грошей не варта того, щоб хтось вліз до моєї самотности.

— Не переймайся, дороренька, — сказав заспокійливо Адам Стовн. — Це ж є привілей вашого батька ...

— Стовн, оце вперше я з вами погоджуюся, — вигукнув Сем. — А тепер я бажаю, щоб отой о Расн відійшов!